NR 5-6 2024 ÅRGÅNG 24 SPRIDES FRITT

MIDNATTSROPET

Maranata! - Du vår Herre kom!

– HAN SKA FRÄLSA SITT FOLK FRÅN DERAS SYNDER

LÄS OM JESUS KRISTUS, VÄRLDENS FRÄLSARE!

Du ska bryta deras bördors ok!

Miljontals människor tvingas leva i krigszoner (s. 4-5)

Se vad Gud har gjort!

Rapport från översvämningsdrabbade områden i Rumänien (s. 6-9)

Kuba drabbades i oktober av en svår storm samtidigt som landets energiförsörjning kollapsat. Vår broder Ramón Rigal från Guantánamoregionen i södra Kuba berättar om vilka svårigheter folket genomlider. Det är brist på i stort sett allt. Bröd, ägg och andra basvaror går knappt att få tag på. I och med bristen så skjuter priserna i höjden så att de fattigaste inte har råd att köpa.

Stormen Oscar orsakade svåra översvämningar, speciellt i södra delarna av landet, där fördämningar till en stor damm brustit. Flodvågen blev så stor att minst sju personer drunknade och flera är i skrivande stund saknade. Ramón berättar hur de i den lokala församlingen med mycket begränsade resurser samlat ihop livsmedel för att dela ut till de mest utsatta.

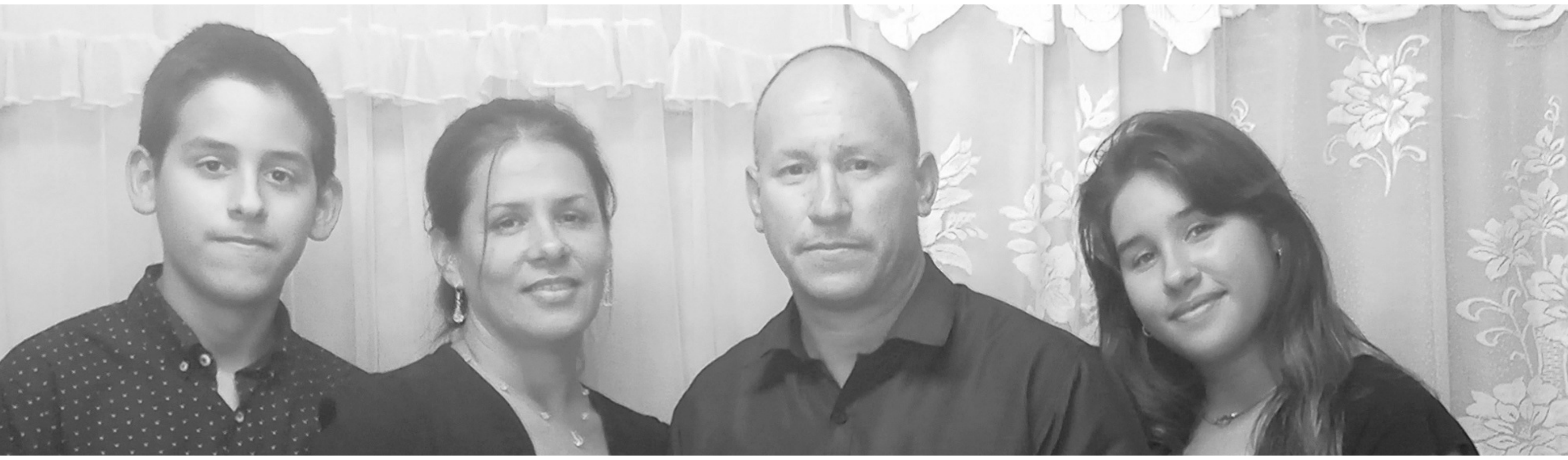

Hela familjen Rigal samlad: Joel, Aida, Ramón och Ruth.

- Att se förödelsen var som att komma rakt in i en skräckfilm

Rapport av Ramón Rigal, Guantánamo, Kuba

Här på Kuba har vi verkligen en allvarlig situation med landets elförsörjning. Jag befann mig på ett seminarium i huvudstaden Havanna, nästan 100 mil från Guantánamo där vi bor, när elektriciteten plötsligt slås ut i hela landet. Allt stannar upp och efter bara någon dag märks effekten av avbrottet. Det går inte att få tag på bröd eller andra baslivsmedel. Det finns inga kylar att förvara mat i och på grund av bristen på livsmedel stiger priserna katastrofalt. Vi ser något av en total kollaps i alla samhällets sektorer.

Vårt sätt att kommunicera är vanligtvis mobilen, men utan ström är det svårt. Vissa regioner har varit utan elektricitet i 40 timmar. Vi ser en stor oro och ångest hos befolkningen men så fort någon höjer rösten för att protestera riskerar de att hamna

i fängelse. Kubanens liv är en ständig plåga och ett utdraget lidande. Be för vårt land, att Gud måtte ge oss lättnad och befrielse. Många år i denna plåga blir mer kännbart i krissituationer som nu.

Den tropiska cyklonen som drabbade Kuba var kraftig och bidrog till att hela Guantánamoregionen var strömlös under flera dagar. Tack och lov så har ovädret nu dragit vidare och vi själva klarade oss relativt bra, nästan helt utan materiella skador. Men på andra platser steg vattnet upp till tre meter och orsakade stor förödelse. Eftersom det inte går att ringa besöker vi en del områden för att se hur våra kristna syskon klarat sig.

Från församlingen har vi gjort en insamling till inköp av förnödenheter för att hjälpa de mest utsatta bland äldre, änkor och sjuka. Vi köpte socker, olja, ris och konserverad skinka, det som gick att få tag på.

I samband med utdelningen hade vi med oss spadar och andra redskap för att hjälpa människor att skyffla bort lera från översvämmade hus. Åsynen av det vi mötte var som att komma rakt in i en skräckfilm. Drabbade berättar hur de helt överraskade möttes av en flodvåg och i sista stund lyckades ta sig upp på sina tak. Tyvärr hann inte alla sätta sig i säkerhet och minst sju personer omkom i vattenmassorna.

Flera pastorer och syskon från olika församlingar är engagerade i att hjälpa de värst drabbade. Vi vädjar om förbön för det kubanska folket som lever under ett svårt kommunistiskt ok som under decennier fört med sig brist och elände. Som församling är vi kallade att vara ljus och idag får vi vara med och lätta folkets bördor något.

ROMARBREVET 8:23

Dikt av Lennart Schröder

En dag full av nåd
den började ljuvligt
det sjöng uti mitt hjärta
och glädjen den var stor.

Jag läste i Ordet
och prisade Herren i tungor
det ordet som jag läste
var Romarbrevet 8:23.

Att skapelsen och bruden
de suckar, ja de våndas
efter en förlösning ifrån nuet
och att denna dagen, kommer snart att ske.

Ja, Guds barn de har svaret
på en början och ett slut
att Ordet, som fyller oss med frid
så att våra hjärtan ropar högt:
– Kom, vår Herre Jesus, kom!

Midnattsropet 2025

Ett år har passerat och vi tackar Gud för de nummer av tidningen som getts ut, i en tid då allt fler media helt flyttas från papperstidning till det betydligt billigare alternativet internet.
Utgivningen under 2024 har skett vid fyra tillfällen, varav nummer 3-4 och 5-6 är dubbelnummer.
Ett varmt tack till er alla som genom förbön och offer, och på olika sätt bidragit till tidningens utgivning. Inför år 2025 räknar vi med att ge ut tidningen med fyra nummer.

Midnattsropets redaktion önskar en välsignad julhelg och ett gott nytt nådens år tillsammans med Jesus vår Frälsare.

Berno Vidén, Paulus Eliasson och Zebastian Vidén

Du ska bryta deras bördors ok!

Text: Berno Vidén

I det här numret av Midnattsropet återpubliceras två angelägna texter från nr 5 1998. Dels en intervju med förkunnaren David Wilkerson (1931 - 2011) som 1983 gjorde en radikal vändning i sitt liv och alltmer uppmärksammade att man inte längre talade om Jesu andra tillkommelse. Dels en väckande appell av Arne Imsen, där han under rubriken ”Du är bjuden på bröllop!”, som påminner om att prioritera Guds rikes angelägenheter och Jesu snara tillkommelse.

Svensk väckelsehistoria vittnar om brinnande predikanter som ständigt lyfte fram eskatologiska frågor i förkunnelsen. I sann brudekärlek målades och beskrevs vad som skulle ske i samband med Jesu tillkommelse. Det apokalyptiska skeendet uppmärksammades och förklarades som en naturlig del av församlingens liv. Man levde i tillkommelsen och såg som sin primära uppgift att genom ständig mission och evangelisation påskynda Jesu tillkommelse.

Pingstväckelsens tidiga år i vårt land präglades av det som i rumsrena kyrkliga sammanhang nedlåtande sågs som fanatisk sekterism. Filadelfiaförlagets första bok gavs ut 1912 med titeln *Jesus kommer.* Fyra år senare började utgivningen av Evangelii Härold, vilken anmäldes med samma hängivenhet:

> ”Vår önskan är att till vår blivande läsekrets få frambära det gamla, ursprungliga frälsningsbudskapet om rening från all synd, om Andens dop och gåvor, om Jesus som kroppens läkare och om hans snara tillkommelse, samt om den dom, som väntar de själar, som förkasta honom.”

Budskapet uppfattades av samtidens kristenhet som frånstötande extremism utan förankring i klassisk teologi. Det är dock ett tidlöst väckelserop till alla, då tiden är mycket kort och begränsad. Svaret på mänsklighetens djupt liggande livsfrågor finns hos Jesus och i hoppet om att han ska komma tillbaka. Om det hoppet förloras finns det inte längre någon tröst för någon. Det blir då som Paulus skrev om uppståndelsen, att om Jesus inte uppstått från de döda, då är vi de mest ömkansvärda människorna på jorden. Då lever vi i en lögn och sprider ett falskt evangelium. Men Jesus är bevisligen uppstånden, och han själv har intygat och sagt att han ska komma tillbaka.

Ta bort hoppet, och evighetsperspektivet går förlorat. Vad är tro och kärlek utan hopp? Paulus skriver om dessa tre element som bärande och bestående fundament i det kapitel som ofta rubriceras Kärlekens lov. ”Så består nu tro, hopp och kärlek, dessa tre, och störst av dem är kärleken” (1 Kor 13:13). När förkunnelsen om Jesu tillkommelse förlorar sin dynamik eller tystnar, då förändras allt.

Då Jesus talar om sin andra tillkommelse och den här tidens slut är det ofta i varnande ordalag. Farorna utefter vägen är många och det är lätt att bli avtrubbad och fångad i den här världens tänkesätt: – Vad ska vi äta? Vad ska vi dricka eller klä oss med? Frågorna och behoven vi ställs inför är mycket mer än så och de tar lätt överhanden. Vi lever i ett välfärdssamhälle med ett socialt skyddsnät som täcker våra mest elementära behov. Dock vill människan hela tiden ha mer. Studier, arbete, karriär etc. för oss vidare in i ett ekonomiskt styrt ekorrhjul. Budskapen

MIDNATTSROPET
ISSN 1653-5871 (Print)
ISSN 3035-6229 (Online)
Tidningen ägs och ges ut av Maranataförsamlingen.

Ansvarig utgivare: Berno Vidén
Redaktionen: Berno Vidén, Paulus Eliasson och Zebastian Vidén

© Midnattsropet
Kontakta tidningen för tillstånd att använda material.

info@midnattsropet.se
www.midnattsropet.se

Sprides fritt!

Omslagsfoto: Eberhard Grossgasteiger

MARANATAFÖRSAMLINGEN
info@maranata.se
www.maranata.se

Siriusvägen 4 A
175 65 Järfälla
Telefon: 070 201 60 20

Gåvor till Midnattsropet
Plusgiro: 44 10 05 - 6
Swish: 123 155 15 71

från olika aktörer lockar att göra investeringar på börsen eller andra finansiella områden.

Hela det materiella tänkesättet skaver mot bibelordet där motivationen att samla skatter för oss till den himmelska banken. Vi samlar inte skatter på jorden ”där rost och mal förstör och tjuvar bryter sig in och stjäl.” Det gäller att ha rätt fokus i livet: ”Sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så ska ni få allt det andra också.”
Ett område Jesus nämner i samband med den yttersta tiden är just ”timliga omsorger”, sådant som exempelvis har att göra med vår välfärd:

> ”Men akta er för att tynga era hjärtan med festande, rus och livets bekymmer så att den dagen plötsligt drabbar er som en snara, för den ska drabba alla som bor över hela jorden” (Luk 21:34-35).

I intervjun med David Wilkerson (se sid. 12-13) påminner han om vikten av att ha ett sunt förhållande till de yttersta tingen och inte fastna i jordisk framgång: ”Man kan inte predika hälsa och välstånd och samtidigt i sitt hjärta vänta Jesu Kristi omedelbara återkomst.”

Bomber faller och aktieägarna jublar

Att makt korrumperar är allmänt känt. Det visar sig inte minst hos världens makthavare som inte skyr några medel för att vara världsledande ekonomiskt, politiskt och inte minst militärt. Krig kostar ofantliga summor att hålla igång. Samtidigt tjänar länder miljardbelopp på vapenexport. Efter krigsutbrottet i Ukraina har den globala vapenindustrin blomstrat som aldrig tidigare. I slutet av 2022 har världens 15 största vapentillverkare säkrat orderingångar till ett värde av inte mindre än 7 820 miljarder svenska kronor. Bolagens aktieägare jublar över en kursstegring på över 150 procent. Stegringen beror i första hand på kriget i Ukraina och alla de vapen som skickats dit. Osäkerheten i världen för också med sig nya försvarsinvesteringar.
Den svenska vapenexporten har sedan början av 2000-talet femdubblats och nådde under 2023 upp till mer än 18 miljarder kronor. Vi kan fortsätta räkna intäkter och även se hur de mördande vapnen bidrar till vårt välfärdssamhälle. För varje bomb som fälls ökar aktievärdet hos vapenbolagen.

Våld föder våld och miljoner människor tvingas leva i krigszoner. Efter andra världskriget skanderades ”Aldrig mer!” Det var omvärldens enhälliga budskap inför de fruktansvärda scener av krigsbrott som begicks av den nazityska regimen, ett utrotningskrig där fler än sex miljoner judar mördades. Har världen blivit en säkrare plats efter krigsslutet 1945?

Efter krigsslutet har det inte varit fred på hela jorden en enda dag. Krig efter krig har startats, det ena värre än det andra. Antalet väpnade konflikter i världen med statsskick involverade är idag fler än någon gång tidigare. Bara under 2023 pågick inte mindre än 59 krig, vilket är flest sedan statistik började föras efter andra världskriget.

Bomber faller och aktieägarna jublar. Vilken paradoxal sanning! Jesus sa helt riktigt att hela världen befinner sig i den ondes våld. Girighet och ondska råder. Den starke ställs mot den svagare. Under 2023 levde nästan 500 miljoner barn i krigszoner. Flyktingskarorna växer okontrollerat då världen blivit en allt farligare plats. Den fruktansvärda utvecklingen fortsätter. Parallellt hotas världen också av klimatförändringar, något vi också sett flera skrämmande exempel på. Jesus säger träffande:

> ”På jorden ska folken gripas av ångest och stå rådlösa vid havets och vågornas dån” (Luk 21:25).

Ljus i mörkret

Glöm inte att mitt i denna mörka värld så finns det ändå ett hoppets och glädjens budskap. Jesus talar i sammanhanget om att lyfta blicken:

> ”Då ska man se Människosonen komma i ett moln med stor makt och härlighet. Men när det här börjar hända, så räta på er och lyft era huvuden, för er befrielse närmar sig” (Luk 21:27-28).

Hoppet är att Jesus kommer! Jesaja profeterade:

> ”Men det ska inte vara nattsvart mörker där ångest nu råder … Det folk som vandrar i mörkret ska se ett stort ljus, över dem som bor i dödsskuggans land ska ljuset stråla fram” (Jes 9:1-2).

Jesus är den som har makt att bryta sönder bördors ok och ge sann frid till människan:

> ”För ett barn blir oss fött, en son blir oss given. På hans axlar vilar herradömet, och hans namn är: Under, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Far, Fridsfurste” (v 6).

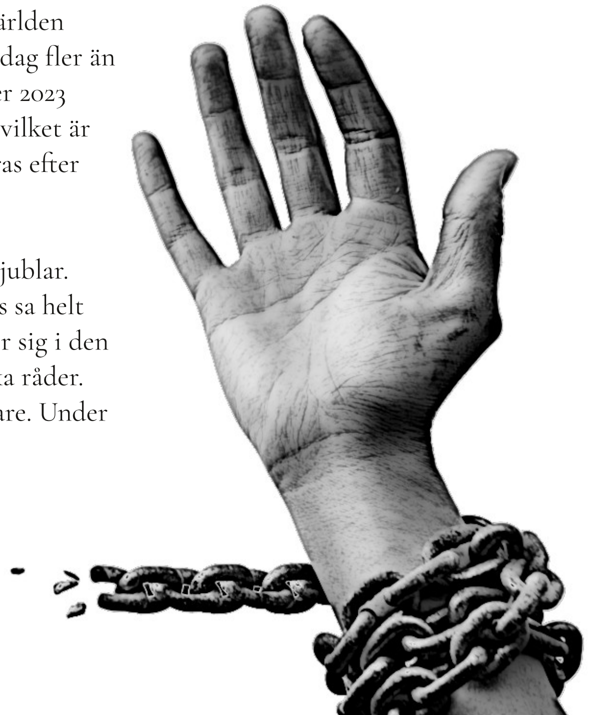

”SE VAD GUD HAR GJORT!”

En hjälpande hand till de översvämningsdrabbade i Rumänien

Rapport av Paulus Eliasson

I mitten av september i år nåddes hela Europa av nyheten om översvämningar i stora delar av Östeuropa. I området Galați i östra Rumänien, nära gränsen till både Moldavien och Ukraina, var det stora områden som plötsligt översvämmades, hus och infrastruktur förstördes – och flera människor dog.

Kan vi göra något?

Jag var i Rumänien då det skedde, tillsammans med min fru, eftersom vår församling i Norge bedriver mission här. Vi arbetar i en helt annan del av landet, vi kände ingen i området, och hade heller aldrig varit där. Men omedelbart tänkte vi att det måste vara något vi kunde göra.

Efter några veckor fick vi kontakt med en kristen grupp som arbetar bland de drabbade, och parallellt med det så fick vi en hjälptransport från Norge. Vi var lite osäkra på om det var för sent, och om folk redan hade fått den hjälp de behövde – eller om det vi kunde erbjuda kanske inte var det de verkligen behövde. Så vi skickade en lista över det vi hade på lagret till vår kontakt, Florin, som skrev som svar: ”Prisat vare Herren! Allt är välkommet! Allt behövs!” Det visade sig att även om själva översvämningen var över sedan flera veckor, så var det stora behov av hjälp på alla sätt.

Vi fyllde bilen med sängar, bord, köksredskap, bestick, kakel och klinkers, täcken och kuddar – och framför allt kläder. Så begav vi oss ut på den nästan 70 mil långa resan till andra ändan av landet. Men innan dess berättade vi om planerna i vår lilla församling i Sântoma, och de, tillsammans med andra från byn, kom med mat, kläder och pengar som de ville skicka med till de drabbade.

Resan och människorna

Först reste vi till Însurăței, en liten stad cirka 10 mil söder om de drabbade områdena. Där mötte vi Florin, som hade ett stort lager där de tar emot ting för vidare transport. Efter att vi hade lastat ut allt ur skåpbilen blev vi bjudna på mat och en fantastisk historia.

Florin blev som 18-åring frälst i ett fängelse i Bukarest. Han upplevde en radikal frälsning, och blev omedelbart väldigt engagerad i evangelisation. Han hade ett speciellt hjärta för sitt folk, romerna, jobbade som byggarbetare på dagarna och evangelist på kvällarna. Efter några år flyttade han från Bukarest till Însurăței, där han tillsammans med sin fru började ett församlingsarbete i ett hus på 10 kvadratmeter som var både hem och möteslokal.

”Det var övervägande möss, loppor och flugor på våra möten”, berättade Florin, men efter flera års idogt arbete så växte församlingen; de byggde en liten möteslokal, och med hjälp från en nederländsk grupp har de nu också byggt en stor lagerlokal. Då vi kom var lokalen full av madrasser, toalettartiklar, konserver och annat som de hade fått från olika håll.

Florin berättade om väckelsen bland romer som de upplevde i början på 2000-talet, och hur romer fortfarande är den grupp i Rumänien där fler och fler kommer till tro, samtidigt som andra grupper i Rumänien i högre grad går bort från tron. ”Felet som många gör, är att de försöker göra romerna till rumäner. Det går inte. Vi älskar att vara romer! Vi sjunger. Vi dansar. Vi är som vi är. Kan man vara norrman och kristen, så kan man vara rom och kristen!”, förklarade Florin med stort engagemang.

Samtidigt så satte han och hans fru fingret på ett av de stora problemen bland romer. De berättade att de i många år haft ”after school”, alltså ett fritids, där barn från området kan komma varje dag och få ett mål mat och hjälp med att göra läxorna. Det är ett 30-tal barn från familjer med väldigt svåra omständigheter. ”Här är något vi ser ofta: Pappa är i fängelse. Mamma försöker jobba. Barnen bor hos mormor, och ingen i familjen kan läsa.” Men

T.v. Denna bild är från några dagar efter översvämningen, då en grupp frivilliga arbetade med att gräva bort gyttjan som översvämningen dragit med sig.

T.h. I anknytning till församlingslokalen i Insurăției, har församlingen ett rum där de ger ett 30-tal barn mat och läxhjälp varje dag. Barn från hela byn kommer dit.

T.v. Pastor Florin skyfflar lera. Detta är inte från vårt besök, utan strax efter översvämningen.

samtidigt berättade de att flera av barnen hade vänt trenden, och gick ut ur skolan med högsta betyg.

Pastor Florin slog mig som en visionär. Han kom med stora planer för vad vi skulle kunna göra tillsammans. ”Vill ni skicka hjälpsändningar hit? Vi kan hjälpa er att dela ut kläder. Har ni mer ni vill ge? Behoven är stora.” Jag sa som sant var att jag inte vet vad framtiden ska bära med sig, men det var verkligen ett böneämne att ta med sig.

Florin sa: ”Vi behöver missionärer. Men vi har inte så mycket att erbjuda, och kristna ungdomar har blivit så pretentiösa. Det första de frågar är vad vi kan erbjuda. Då säger jag 'Möss och loppor!' Det finns ingen plats med fler möss och loppor, så vi kan erbjuda en unik upplevelse!”

I de drabbade områdena

Efter att vi hade bett tillsammans, packade vi vår skåpbil med en pall konserver av olika slag, några madrasser, och så skickade Florin oss vidare till en annan pastor, Mihai, som bodde 10 mil norrut – helt i närheten av Costache Negri, en av de drabbade byarna. Då vi tillsammans med Mihai kom fram till byn, tog han oss in till en familj där en flod rann precis bakom huset. Nu var det bara som en liten bäck, men det var den floden som en regntung natt hade gått långt över sina bräddar. Utan förvarning

forts ...

började plötsligt vatten strömma in i huset. Paret som bodde där försökte i panik att rädda sina djur, ägodelar och sig själva. Deras vingård och all annan odling blev totalförstörd.

De visade oss från märken på väggarna att vattnet till slut nådde över 1,60 meter. De räddade sig ut på vägen, som också var översvämmad – men som låg lite högre. Där kunde de se att hela grannskapet låg under vatten. Totalt – i alla de drabbade byarna – var det ett tusental hus som var utsatta, och sju personer dog i floden.

Vi blev sedan visade runt till flera familjer med liknande öden. I mötet med en sådan fruktansvärd katastrof, och med de drabbade, så blir jag alltid mållös. Man vill trösta, men ord är fattiga. Man vill hjälpa, men vad kan man göra? En storvuxen man i min ålder kom fram till mig. Han kunde nästan inte se, och hade haft stora svårigheter att navigera sig genom vattenmassorna den natten.

Jag sa att det var hemskt att tänka på vad som hade drabbat dem. Han svarade: ”Se vad Gud har gjort!” Jag förstod inte riktigt vad han menade, men han förklarade: ”Vädret kommer från Gud. Översvämningen var hans. Det var hans vilja att det skulle ske. Jag har fått mycket gott från Gud, och då kan jag också ta emot det här. Och efter det som hände, så har jag blivit så välsignad! Vi har fått så mycket hjälp från församlingen!” Och hans fru fyllde i: ”Vi är ortodoxa. Mihai är från evangeliska kyrkan. Jag vet inte vad ni har för tro – men jag vet vad ni har för Gud.”

Jag måste ärligt säga att jag blev förundrad. Många gånger har jag upplevt att människor blivit bittra på Gud i mötet med alla slags motgångar. Men inte här. I hus efter hus tackade de Gud för hans nåd. En kvinna visade oss allt som vänner från den lokala församlingen hade gjort för henne. Ungdomar kom och jobbade i hennes hus. De satte in nya dörrar, la nytt golv, köpte nytt kylskåp, spis och annat. ”De ville ge mig en ny tvättmaskin också – men jag testade min gamla, och den funkar – så det är bättre att de ger den till någon annan.”

Överst: Skåpbilen fylldes med flera hundra kilo kläder, köksutrustning, sängar och kakel/klinkers.

Mitten: Bröderna i församlingen i Insuratiei hjälper till att lasta ur.

Nederst: Ett av de drabbade husen.

Vi avslutade besöket med bön, och Mihai påminde alla han mötte att detta har varit en väckelsesignal från himmelen – att Gud kallade dem till omvändelse, och att de i praktiken hade fått se hur tron på Gud öppnar människors hjärtan till att hjälpa.

Solen gick ner, och vi tackade Mihai för hjälpsamheten. Bilen tömdes på den mat vi hade med oss, och vi drog vidare till en plats där vi kunde sova innan vi vände resan hemåt.

Vad sker nu?

Efter en resa som den här så sitter man med många intryck, och många böneämnen. Jag vet inte om detta är begynnelsen på ett samarbete, eller en engångshändelse. Jag vet däremot att vi snart ska ha ett julframförande i församlingarna här i Rumänien, och då ska vi samla in pengar och skicka till dem som arbetar där på platsen.

I mitt samtal med Florin sa han till mig att han såg församlingens uppgift som tredelad. Dels att ta hand om de troende – med möten där man uppbygger församlingen. Dels att sprida evangelium till andra genom att förkunna och välkomna till frälsning. Och till sist: ”Men minst en gång om året, helst två – ja, helst ännu flera, borde vi göra något för vårt samhälle. Hjälpa nödställda, oavsett vad de har för tro. Dela ut kläder. Bygga ett hus. Köpa mat till någon. Någonting som gör livet lättare för dem. Det är vår uppgift och kallelse.”

Vill du vara med? Kanske du redan har andra som du hjälper, men om du också har blivit berörd av det våra syskon gör i Galați, och vill ge ekonomisk hjälp, så kan Maranataförsamlingen förmedla din gåva. Gud välsigne dig!

Vill du ge en gåva till Rumänien?

Maranataförsamlingen förmedlar din gåva:

Plusgiro: 44 10 05-6
Swish: 123 155 1571

Ange: Rumänien.

mission i Dominikanska republiken

Hälsning från Esther Melo Palavé

OROLIG JUL FÖR HAITIER I PALAVÉ

En hälsning till församlingen och syskonen i Sverige. Vi samlas och ber för situationen i världen, speciellt för de länder som är i krig.
Här har vi en bekymmersam situation med alla utvisningar av haitier. Situationen för papperslösa är svår i dessa dagar då de inte tillåts att arbeta. Migrationsmyndigheterna åker från plats till plats och har även kommit till våra trakter, vilket skapar stor oro och mycket osäkerhet. Vi har så många haitiska vänner här i Palavé som har barn födda här i landet, men som saknar födelseattester eller andra nödvändiga dokument. Något som skrämmer oss är att vilken dag som helst kan många av dessa tvingas iväg härifrån.

I Lecheria, ett område intill Palavé, har redan många utvisats till Haiti där fullständig kaos råder.
Vi ber för var och en av dessa utsatta vänner som idag verkligen behöver hjälp. Dag för dag fortsätter arbetet här med att besöka den som behöver hjälp, och vi ber att Jesus ska komma snart!
Varma och innerliga hälsningar från oss i Palavé.
Gud välsigne er alla!

Du är bjuden på bröllop

Väckelseappell av Arne Imsen

Foto: Pexels, Pixabay

Bröllopsfesten på hemmaplan var för en av de inbjudna viktigare än den konungsliga festen, som var en statsangelägenhet. Det blev en intressekollision mellan det privata och rikets angelägenheter.

Jag ska påminna om något som angår oss alla: Jesus kommer! I texten om konungasonens bröllop börjar skildringen med inbjudan som gick ut. Konungen skickade sina tjänare för att inbjuda till bröllop. Det var inget vanligt bondbröllop. Det var en statsangelägenhet. Men alla som får en inbjudan har ju rätt och makt att tacka ja eller avvisa den.

Det som sedan hände var att samtliga kategorier hade förhinder. När konungen kallade till högtid och fest hade samtliga förhinder! Det var ingen upprorisk skara som ville avsätta konungen och få annat styre, men de menade sig ha fullt legala skäl att avfärda inbjudan.

Den ene hade köpt en åker. Det var helt i sin ordning att den som köpt dessa nya arealer besiktigade dem och slog vakt om det han lagt ut betydande resurser för att förvärva. Det var så rätt som det kunde bli. Det var inte så att han ville starta en revolution och markera sitt missnöje mot konungen och det han representerade.

Den andre hade köpt oxar. Han hade investerat för att förädla landet. Därmed var han lojal mot konungen och folket. Det var mycket progressivt tänkande. Detta var inga dissidenter som tackade nej till inbjudan. Tvärt om, det var lojala medborgare som säkerligen älskade fosterlandet och dynastin. Ändock såg det ut att gå fullständigt snett. I ett avgörande ögonblick avslöjades tendenser och attityder som egentligen inte var kända.

Man kan förstå att när Jesus kommer så avslöjas ett och annat man inte sett förr. Sådant som finns av självförverkligande.

Du har fått en högst personlig inbjudan. Det är himmelrikets konungsliga angelägenheter när konungen själv inbjudit dig till fest. Du måste fatta ditt beslut, och beslutet du fattar kommer att avslöja dig i ett bestämt ögonblick. Det kommer att avslöjas vad som egentligen är sanning om din lojalitet och om ditt sätt att prioritera. I vilken grad gudsrikets angelägenheter verkligen behärskar, styr och präglar ditt liv.

Vad hade den tredje gjort? Han hade gift sig. Det var ju inget onaturligt att gifta sig. Men hans bröllop kolliderade med konungens. Hans fest på hemmaplan var viktigare än den konungsliga festen för riket.

Det blev en intressekollision mellan det privata och rikets angelägenheter.

Många förefaller vara så lojala och solidariska, de ställer upp. Men i ett speciellt psykologiskt ögonblick avslöjas den inre verkligheten.

Måtte Herren Jesus Kristus, som rannsakar våra hjärtan riktigt ordentligt genomskåda oss, så att vi kommer fram till en ärlig bekännelse, så att vi när vi säger att Jesus kommer snart, menar det

ända ner i djupet av vårt innersta.

Det blir då så djupt och allvarligt så att vi säger det med en helig känsla: Jesus kommer! Det är inte bara en slogan, en appell eller paroll. Risken är stor att trots att vi är med i skaran på vandring för att möta brudgummen, så blir vi kvar.

Hopen blev reducerad med femtio procent. Det fanns ett element som var så väsensfrämmande, att brudgummen inte kunde acceptera det. Det var skrymteriet. När hela hopen var befriad från skrymteriet, står det, var skaran reducerad med femtio procent. Då står det, "de som voro redo, de gingo in".

Må vi rannsaka våra hjärtan. Är vi anfrätta eller dominerade av skrymtaktigt beteende? När vi säger något är det kanske lögnaktigt för att vi inte känner vad det innebär. Talet om Jesu tillkommelse kan också bli en slogan. En appell. Ett effektsökeri.

De som var redo gick in. Är det inte allvarligt nog för att pröva sig inför den undervisning Jesus här ger.

Kvalitetsanspråk och sanningslidelse

Det står om Johannes Döparen att han väl inte gjorde några tecken, men allt det han sa var sant. Låt oss kasta om den där meningen, så ser vi problemets karaktär: Tänk om han hade gjort tecken, men det han sa inte varit sanning?

Här har vi själva grundproblemet. Och det var hans samtids stora problem. Den falska profetian som hade manifestationer och tillsynes bekräftelser. Vad ska man göra när människor fastnar för tecken och under, men inte har kvalitetsanspråk eller sanningslidelse.

Låt oss tacka Jesus för att han inte lurar någon. Han ger oss inte en massa tecken, och sedan ljuger. Han ger oss inte tecken för att imponera, dupera, förföra eller bedra oss. Han talar sanning, så att vi kan bli fria, lösta och upprättade. Det är inte under och tecken vi behöver egentligen, vi behöver sanningens ord så att vi kan komma loss.

Människor jagar tecken och under runt om vår jord. Sker det inte tecken på ena stället, så sker det väl på det andra. Tecken och under som ska bekräfta det falska budskapet. Lögnen. Alla dessa profeter som går ut och lovar oss bättre tider. De lovar oss välfärd då framtiden klart och tydligt är utskissad i Guds eget Ord. Vad vi kan vänta oss är ofärd.

Problemet är inte att det regnar eld och svavel därför att Gud är vred och vill hämnas över gensträviga människor. Det verkligt stora problemet är att Gud prisger, slutar tala och går till andra.

Medan vi talar om tecken och under och påstår att vi sett det ena eller andra och lyssnar på den falska förkunnelsen och anpassar oss till den, så stelnar vi i vår falska religiositet.

Under tiden drar sig den helige Ande tillbaka och prisger individer och nationer. Det är detta vi upplever nu. Faran är inte eld och svavel från höjden.

Måtte Herren Jesus Kristus, som rannsakar våra hjärtan, riktigt ordentligt genomskåda oss, så att vi kommer fram till en ärlig bekännelse, så att vi när vi säger att Jesus kommer snart, menar det ända ner i djupet av vårt innersta.

Faran är att Gud prisger oss; upphör att tala och går till andra folk, till andra skaror. Gud kommer inte att vända sig till en kristenhet som vänt honom ryggen. Det kommer till en punkt då han bestämmer sig för att flytta ljusstaken.

Församlandet i tiden

Det finns inte någon tid före vår, som på några timmar fått höra ett så genomträngande budskap om framtida händelser och Jesu tillkommelse, som du och jag fått höra under senaste tiden. Kan profetian gå tydligare i uppfyllelse? Jesu ord om människosläktets och generationens situation, då han ska bli förkastad av detta släkte, sedan skall änden komma. Det är där vi är. *Förkastelsen.*

Titta i öst, titta i väst. Vad är det som sker? Den oerhörda uppsamling som sker. Det är inte en vanlig folksamling. Det är en rörelse i andevärlden. Furstar och väldigheter. Församlande i överensstämmelse med Ordet.

På samma sätt, parallellt med detta församlande bland hednahoparna i mänskligheten, så församlar sig Guds folk. Mänskligheten för att ta emot Antikrist. Jesu Kristi församling för att ta emot Herren Jesus Kristus. Judarna församlar sig till sitt land. Allt går med matematisk precision, därför att Gud har inte tappat kontrollen.

När vi säger att Jesus kommer, så gäller det inte en liten idiotisk skara här och där på jorden. Det gäller hela mänskligheten. Kommer inte Herren Jesus snart, så överlever ingen.

Men han har redan sagt att den här tiden skall förkortas för de utvaldas skull. Han kommer att visa sig som den triumferande och träda fram som Konung.

Därför välkomnar vi inbjudan, vi vill komma till bröllopet. Vi är inte så självupptagna och söker inte vårt eget så att vi i förmätenhet talar stora ord och visar fräcka attityder. Men vi böjer oss djupt inför dig och säger: Tack Jesus, för kallelsen ovanifrån!

Rapporterna säger och basunerar ut att Jesus kommer. Dessutom har vi det överbevisande och övertygande tecknet i vårt eget väsen, där vår egen ande säger: *Brudgummen kommer! Gån ut och möten honom!* Vi söker inte tecknen, vi söker Ordet. När han kommer, så är det inte ett överraskningsmoment, utan avslutningen på en förberedelse. Fullbordan av hans löfte. Amen.

"Låt oss glädjas och jubla och ge honom äran, för Lammets bröllop har kommit och hans brud har gjort sig redo. Skinande rent linne har hon fått att klä sig i. Linnet är de heligas rättfärdighet" (Upp 19:7-8).

År 1984 gjorde den brittiske journalisten och författaren Dan Wooding en intervju med David Wilkerson för ett kristet magasin i USA. Bästsäljaren Korset och stiletten initierade predikantens berömmelse – en dramatisk och gripande redogörelse för Wilkersons arbete att nå och rehabilitera gatugäng i New York under sent femtiotal och tidigt sextiotal. Boken följdes upp med en filmversion, och publiciteten ledde till att Wilkersons namn och tidiga församling, Teen Challenge, var på allas läppar i evangeliska kretsar.

I början av sjuttiotalet gav Wilkerson ut boken Synen, en varning om händelser som skulle utspela sig på jorden inom en nära framtid. Boken möttes med mycken skepsis och uppståndelse, vilket gjorde författaren än mer välkänd. Under tiden turnerade Wilkerson runtom i världen, åstadkom rubriker och anordnade möten i de största mötessalar som fanns att få tag på.

År 1983 gjorde han överraskande en av de mest radikala vändningarna i sitt liv. Han vände sig bort från sin roll som en så kallad kristen superstjärna. Han ledde inte längre några korstågsliknande kampanjer och han tog ledigt ett år från sin fullspäckade almanacka. Predikanten ville ägna tid åt bön, så att Gud kunde "klä av honom" och ge honom "en ny gudsuppenbarelse".

Här följer något omredigerat valda delar av den intervju som han gav, där han bland annat påpekar hur budskapet om Jesu andra tillkommelse tystnat.

"En stjärna är utbränd"

1984 gjorde den brittiske journalisten och författaren *Dan Wooding* en intervju med David Wilkerson för ett kristet magasin i USA.

Den kände förkunnarens kriser och kamp för att vara en sann Herrens tjänare, hans upplevelser och ställningstaganden gentemot den etablerade kristenheten kan möjligen vara till väckelse och hjälp för det sena nittiotalets kristenhet.

NYLIGEN HÖLL DAVID WILKERSON en predikan vid "The Ministerial Enrichment Conference" i Springfield. Han gjorde då upp med den lagiska förkunnelse han menade sig ha hängett sig åt i många år.

-Man kan inte predika om försoning om den inte har sin upprinnelse i uppenbarelsen av Guds härlighet, hans kärlek, barmhärtighet, nåd och förlåtelse. Man kan rasa vilt mot synden och bryta ner folk med skuldkänslor och skam, men det kommer att vara som att hälla vatten i ett sår; det läker inte. Om jag har lärt något i min herdetjänst är det att jag kan inte använda käppen för att såra folk, innan jag har sett Hans härlighet, säger Wilkerson idag.

-Nu ser jag hur mycket Han älskar sina tjänare, hur stor glädje Han finner i oss även när vi strävar. Jag förkunnade evangeliet i många år, men kände Gud endast som en befallande gud. Jag dundrade om lagen från predikstolar i hela Amerika, men vill inte ta tillbaka vad jag sa, förklarade David Wilkerson, bland annat.

Med denna öppna bekännelse från den välkände förkunnaren, som ständigt vågar pröva sig och sin förkunnelse, blir det ännu intressantare att läsa om hur han upplevde sin svåra kris 1983.

DAVID WILKERSON VET ALLT om framgångens ljuva doft – modell Amerika. En bästsäljare, *The Cross and the Switchblade* (Korset och stiletten), initierade predikantens berömmelse. Boken gav en dramatisk och gripande redogörelse för Wilkersons första ansträngningar att nå och rehabilitera gatugäng i New York under sent femtiotal och tidigt sextiotal. Den skrevs tillsammans med John och Elizabeth Sherrill. Den har sålts i mer än 16 miljoner exemplar och översatts till 42 språk.

Sedan följde en filmversion där Pat Boone porträtterade predikanten som leder gängledaren Nicky Cruz, spelad av Erik Estrada, till Herren. Publiciteten gjorde att Wilkersons namn och tidiga församling, Teen Challenege, var på allas läppar i evangeliska kretsar.

I början av sjuttiotalet gav Wilkerson ut boken *The Vision*, (Synen) en varning om händelser som skulle utspela sig på jorden inom en nära framtid. Boken möttes med mycken skepsis och uppståndelse, vilket gjorde författaren än mer välkänd. Under tiden turnerade Wilkerson runtom i världen, åstadkom rubriker och anordnade möten i de största mötessalar som fanns att få tag på.

1983 GJORDE WILKERSON en av de mest radikala vändningarna i sitt liv. Han vände sin roll som en så kallad kristen superstjärna ryggen. Han ledde inte längre några korstågsliknande kampanjer och han tog ledigt ett år från sin fullspäckade almanacka. Predikanten ville ägna tid åt bön, så att Gud kunde, som han sa, "klä av honom" och ge honom "en ny gudsuppenbarelse".

På nästa uppslag följer den intervju som han gav för att förklara sitt uppbrott, som chockerade kristenheten. Han påpekar bland annat att man numera knappt talar om Jesu andra tillkommelse. **I nästa nummer kommer MR att spegla detta faktum - och några av dess konsekvenser.**

Rubriken över denna intervju var *"A star is burned"* (En stjärna är utbränd). MR-medarbetaren Hasse Tegnér gjorde översättningen.

▶▶▶

7

Tidigare publicerad i MR nr 5 1998

En stjärna är utbränd

Intervju med David Wilkerson (1931-2011)

”Stå upp, min älskade, du min sköna, och kom hit ut” (Höga Visan 2:10). Wilkerson använder det ordet till att förklara sitt beslut att fly bort ifrån den religiösa verksamhetens virvlar och återvända till Jesu fötter.

– Du förstår, Gud kan inte bygga någonting förrän han har brutit ner allt som har pågått i åratal, förklarar predikanten. Han hade så mycket att riva ner i mig, och han är fortfarande inne i denna process. Men nu känner jag att han börjar bygga på den frid som han har givit mig, på denna starka förtröstan på hans kärlek och hans försoningsverk.

(...)

– Det är förbluffande att se hur människor är helt uppslukade av *aktiviteter* i dag. Jag vet att det finns människor som beklagar att jag har tagit ett sabbatsår. De säger att jag gömmer mig och att jag borde vara ute och evangelisera. De inser inte att vi inte i första hand är kallade att evangelisera. Det är ju det som är problemet. Församlingarna har blivit aktiviteternas eller verksamhetens församlingar. Det handlar bara om aktiviteter, aktiviteter – men det finns ingen gemenskap, inget inbördes samband. Det händer aldrig att man sitter med Kristus i himmelska boningar. Folk frågar sig hela tiden: ”Gud, vad kan jag göra för dig i dag?” Människor inser aldrig att Guds mål är att vinna hela *mig*, snarare än att jag vinner hela *världen för honom*.

– Gud har alltid avskilt människor i syfte att skickliggöra dem. Han gömde undan Moses i fyrtio år. Och han förberedde folket likaväl som Moses. Han håller tillbaka människor, ja, han gömmer till och med undan dem. Vad kan vara fel med att vara instängd med Gud och lära sig mer om honom? Jag tror att varje kristen ledare bör stänga igen butiken emellanåt, avskilja sig och vara ensam med Gud. När du är en kristen ledare bör du se till ditt hjärta och låta Gud visa dig vad du själv inte ser. Undvik appläderna och avglorifiera dig själv. Om du verkligen predikar evangelium i enlighet med Guds eget Ord, så kommer du att bli mindre och mindre framträdande och Kristus blir i stället mer och mer förhärligad. Herren tillåter aldrig någon annan att glänsa; att ha företräde framför honom.

Jag vill inte längre ha någonting att göra med det företag som blivit – aktiviteterna, detta rastlösa vansinne. Jag vill bara uppleva Honom. Jag vill att han skall få förhärliga sig själv i mig så att människor säger att de ser Kristus i mig, inte att de betraktar mig som en stor predikant.

(...)

– Jag tror att den människa som tar sin position i den andliga världen på allvar och avskiljer sig från världen lär sig att förstå Guds syften, för att han är i, sitter i, Guds råd. Han kan då träda fram och säga saker som kommer från Gud, och det han säger blir det klaraste vittnesbörd. Jag är inte där, men jag vill komma dit – ett klart vittnesbörd i hans befriande makt.

– Jag tror också att vi tänker alldeles för mycket i termer av numerär. Det är något av det mest avskyvärda i kyrkan i dag. Ledare frågar: ”Hur många blev frälsta? Hur många själar rymmer din kyrka? Hur stor är din lokal? Hur många TV- och radiostationer samarbetar du med?” Den som borde berömmas är den som börjar med en kvarts miljon människor i kyrkan och predikar helighet och gudsfruktan så starkt att han slutar med det gideonitiska fåtalet som är berett att bryta ner starka fästen.

Jag kommer aldrig mer att tillåta någon att applådera mina möten. Det bedrövar den helige Ande. När en evangelist, en predikant, går upp på plattformen får han en stående ovation – och den helige Ande försvinner ut genom bakdörren. Det är köttet, köttet rakt igenom. Vi har blivit en generation av köttets tillbedjare. Vi är väldigt långt ifrån att förstå Anden och urskilja vad som är kött. Vi har inte bara utvecklat en pingst i kris, utan vi har också skapat en sinnlig pingst.

Med det vill jag inte ha sagt att Kristi sanna kropp ligger i ruiner. Den sanna kroppen är intakt. Kristi sanna kropp håller på att sammanfogas och varje levande byggsten läggs på plats – med Kristus som hörnstenen.

En enorm helighetens väckelse föregår Herrens återkomst. Kom ihåg att pingstens högtid inte var den sista högtiden. Det är Tabernaklets högtid – och vi är på väg in i den nu. Helighet är nyckelbudskapet, men man kan inte predika helighet utan Kristi fullhet.

Den karismatiska rörelsen kommer att bli renad för att förbereda bruden. Anden och bruden säger ”Kom”. I den karismatiska rörelsen finns idag en lovsångens ande, men lite av anden som säger ”Kom, Herre Jesus, kom”.

Det kommer att bli en återgång till en väntan på hans återkomst – en hunger och törst, och denna väntan leder till frigörelse från materialismen. Man kan inte predika hälsa och välstånd och samtidigt i sitt hjärta vänta Jesu Kristi omedelbara återkomst. Ett liv i denna förbidan präglar människan som en del av den brud som säger: ”Kom, Herre Jesus.”

– När jag var pojke i pingströrelsens ungdom fanns det ropet. Man blev frälst, uppfylld av helig Ande och började säga ”Kom snart, Herre Jesus”. Vi längtade efter honom. I dag vore det helt förskräckligt. Det skulle föra oss bort från våra Cadillacs och Mercedes – och våra underbara församlingsämbeten.

– Ångrar jag att jag dragit mig tillbaka? Nej, jag tackar Gud all min vakna tid för att han hjälper mig bort från den centrifugalkraft som pressar ner verksamheter och pastorer.

Sista tiden

Var trogen vår uppdragsgivare som har gett oss försoningens tjänst och anförtrott oss försoningens ord!

Så gott som dagligen kablar media ut nyheter om explosioner i våra bostadsområden, krig som rycker allt närmare och involverar fler och fler länder, klimatförändringar med smältande glaciärer och andra skrämmande scenarier. Stormar som har direkt apokalyptiska förtecken, och som i brist på ord av profan media beskrivs ha "bibliska proportioner", slår skoningslöst mot redan utsatta länder. Eller som en amerikansk guvernör beskrev en av senaste tidens katastrofala orkaner: "Förödelsen är biblisk!"

Händelserna avlöser varandra med så hög hastighet att man snart inte reagerar. Apokalypsen har blivit en del av vardagen och man riskerar att bli avtrubbad. Man hör människor säga att de inte orkar tänka på alla katastrofer och allt elände som råder, vilket kan vara förståeligt.

Det finns ett annat område i livet där risken att bli avtrubbad är långt mer allvarlig. Ovan nämnda händelser är visserligen förutsagda i Bibeln, främst genom Jesu egna ord, men vad han lyfter fram som mer angeläget att fokusera på är att katastroferna inte är slutet. Det finns nämligen en annan stor och avgörande händelse som ligger strax framför och däri ligger lösningen och det enda sanna hoppet för hela mänskligheten. Det är att Jesus snart kommer igen, en andra gång.

En eld tändes bland lärjungarna då de var tillsammans med Jesus. Innan han lämnade dem gav han dem ett löfte: "… när den helige Ande kommer över er, ska ni få kraft och bli mina vittnen …" På pingstdagen föll Anden över den första församlingen och tungor som av eld fördelade sig och satte sig på var och en av dem. De blev alla uppfyllda av helig Ande och den elden är densamma idag. "Släck inte Anden", skrev Paulus i en vädjan till församlingen i Tessalonika. På samma sätt uppmanas vi vara uppfyllda av Anden – av flera orsaker.

Yttersta tiden

När vi läser Nya testamentet kan vi konstatera att den yttersta tiden redan då hade inträtt. På apostlarnas tid var man medveten om det, och man levde och talade med ett ständigt kort perspektiv. Vi kan tänka att de var fel ute eftersom det idag har hunnit passera 2000 år sedan dess, men tvärtom var de förutseende och lyhörda för Andens budskap till församlingen.

Budskapet om den sista tiden är idag högaktuellt. Vi behöver om och om igen påminna varandra och aktualisera budskapet om att Jesus kommer snart. Det finns något omedelbart eskatologiskt i Nya testamentets undervisning, ett budskap som allvarligt påminner om tidens korthet: "Se, jag kommer snart!"

Gamla testamentet talar också om den yttersta tiden, men då om en tid som ligger långt där framme. En av profeterna, Daniel, hade djup insikt om framtida händelser. I exempelvis kapitel 8 får han veta hur den syn han precis haft "syftar på den sista tiden" (v 17) och "Jag ska låta dig veta vad som ska ske vid slutet av vreden, för det syftar på den sista tiden" (v 19). I slutet av kapitlet får Daniel befallningen att gömma synen "för den handlar om en avlägsen framtid" (v 26). Utan att gå in på innehållet i Daniels syner kan vi konstatera att det inte handlar om något nära förestående. I sista kapitlet upprepas uppmaningen: "Men du, Daniel, ska gömma dessa ord och försegla bokrullen till den sista tiden. Många ska forska i den och kunskapen ska bli stor" (12:4). Budskapet var viktigt för framtiden – vår tid – men där och då var uppdraget att "dessa ord ska förbli gömda och förseglade till den sista tiden".

är nu

Foto: MR Arkiv

Undervisning av Berno Vidén

Ett halvt millennium senare befinner vi oss på nytestamentlig mark. Då lyfts frågan om den yttersta tiden fram igen – men på ett nytt sätt. Nu handlar det inte längre om något som ska ske långt där framme. Nya testamentet deklarerar att den sista tiden är nu! En ny tidsålder har inträtt. Det som gör den här tiden så speciell är att Jesus kom till världen. "När tiden var inne sände Gud sin Son."

Historiens absolut viktigaste händelse är då Jesus bar ett tungt kors på sin sargade kropp och lät sig korsfästas vid Golgata – avrättningsplatsen utanför Jerusalem. Där bar han hela mänsklighetens synd och genom hans sår är vi helade. Golgata är vändpunkten som öppnar en ny och levande väg för alla som tar emot Jesus i sitt liv.

Lärjungarna hade, likt många andra, frågor om den sista tiden och riket. De hade profetiorna och löftena om en kommande Messias, en gudasänd person som skulle befria det judiska folket från förtrycket. Jesus kom men han förkastades av sitt eget folk – och av världen.

Johannes inleder dock sitt evangelium med proklamationen: "Men åt alla som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt dem som tror på hans namn."

Jesu närmaste lärjungar frågade honom i Matteus 24:3 om tidens slut: "Säg oss: När ska det ske? Och vad blir tecknet på din återkomst och den här tidsålderns slut?" Det var en viktig fråga de ville ha svar på. I motsats till Daniels uppmaning att gömma undan profetian så svarar Jesus i varnande ordalag: "Se till att ingen bedrar er. Många ska komma i mitt namn ..."

Det finns något omedelbart eskatologiskt i Nya testamentets undervisning, ett budskap som allvarligt påminner om tidens korthet: "Se, jag kommer snart!"

Jesus börjar förklara händelser som på ett speciellt sätt präglar den yttersta tiden. De uppmanades att vara redo och att stå i ett rätt förhållande till Guds Ord och till den omkringliggande världen. Som hjälp lovade Jesus att de skulle få himmelsk assistans – Guds helige Ande.

Efter att Jesus blivit korsfäst, dött och begravts, och efter att han uppstått från de döda, visade han sig för lärjungarna. Nu var man samlade kring Jesus och förstod att han snart skulle lämna dem, att han skulle återvända till sin himmelske Far. Samtidigt hade Jesus sagt att han för alltid skulle vara med sina lärjungar. Hur skulle det gå till? En orolig lärjungaskara frågar Jesus om riket och framtiden: "Herre, är tiden nu inne då du ska återupprätta riket åt Israel?"

Man såg framför sig det Jesus så tydligt undervisat om; Gudsriket med Jesus som konung, och väntade på att få se det gå i fullbordan. Jesus svarar med att få dem att fokusera på det uppdrag som väntade: "Det är inte er sak att veta vilka tider eller stunder som Fadern i sin makt har bestämt. Men när den helige Ande

forts ...

kommer över er, ska ni få kraft och bli mina vittnen i Jerusalem, i hela Judeen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns.”

I samma stund lyftes Jesus inför deras ögon och ett moln tog honom ur deras åsyn. Förvånade stod de där och såg upp mot himlen när plötsligt två män i vita kläder visade sig för dem och sa: ”Galileer, varför står ni och ser mot himlen? Denne Jesus som togs upp från er till himlen, han ska komma tillbaka på samma sätt som ni såg honom stiga upp till himlen.”

Det viktiga är inte att känna till tider och stunder om tidens ände och Jesu tillkommelse, utan se till att bli uppfylld av den Helige Ande. Vi behöver kraften från höjden för att på ett rätt och fullödigt sätt vara sanna vittnen åt Jesus.

Den helige Ande är enligt Skriften en hjälpare, en kraft som vi fått för uppdraget att föra människor till Jesus. Andens mest förnäma uppgift är att förhärliga Jesus och att hjälpa oss att se vilken underbar Frälsare vi har. Det är Jesus allt väsentligt handlar om. Han är centrum och utanför honom finns inget hopp.

uppfylls det ord som står skrivet: Döden är uppslukad i seger.”

En annan text som talar med samma tydlighet är 1 Tessalonikerbrevet 4:13-18:

”Bröder, vi vill att ni ska veta hur det blir med dem som har insomnat, så att ni inte sörjer som de andra, de som inte har något hopp. Eftersom vi tror att Jesus har dött och uppstått, så ska Gud på samma sätt genom Jesus föra fram de insomnade tillsammans med honom.
Vi säger er detta enligt ett ord från Herren: vi som lever och är kvar till Herrens ankomst ska alls inte komma före de insomnade. När en befallning ljuder, en ärkeängels röst och en Guds basun, då ska Herren själv komma ner från himlen, och de som har dött i Kristus ska uppstå först. Därefter ska vi som lever och är kvar ryckas upp bland skyar tillsammans med dem för att möta Herren i rymden. Och så ska vi alltid vara hos Herren. Trösta därför varandra med dessa ord.”

Lägg märke till att Paulus inkluderar sig själv inför denna stora händelse: ”... vi som lever och är kvar ...” Det är det här korta tidsperspektivet vi också behöver i dag, att leva i tillkommelsen. Ofta hör man människor skjuta tillkommelsen framför sig under förespeglingen att vissa händelser först måste uppfyllas innan Jesus kan hämta sin församling. Men det stämmer inte. Det finns ingenting – förutom fullföljandet av församlingens uppdrag – som står i vägen för Jesus att komma.

Andens mest förnäma uppgift är att förhärliga Jesus och att hjälpa oss att se vilken underbar Frälsare vi har!

Många olika skriftställen talar om Jesu tillkommelse och påminner om att tiden är kort, att vi lever i den yttersta tiden. Bland annat har vi budskapet i 1 Korintierbrevet 15:51-54 där Paulus påminner om hur vi alla ska förvandlas:

“Se, jag säger er en hemlighet: Vi ska inte alla insomna, men vi ska alla förvandlas, i ett nu, på ett ögonblick, vid den sista basunens ljud. Basunen ska ljuda och de döda ska uppstå odödliga, och vi ska förvandlas. Detta förgängliga måste kläs i oförgänglighet och detta dödliga kläs i odödlighet. Men när det förgängliga är klätt i oförgänglighet och det dödliga klätts i odödlighet, då

“Trösta därför varandra med dessa ord.”

Budskapet om tillkommelsen var och är en tröst till församlingen, en påminnelse om vilket hopp vi äger i Jesus. Det finns inget större att leva för än just detta att förmedla budskapet om Jesus och hans rike.

Daniels bok hör till Gamla testamentets mest tydliga och detaljerade böcker om framtida händelser. Han såg rike efter rike växa fram, men också deras slut. Höjdpunkten var dock vissheten om Guds eviga rike: “Hans välde är ett evigt välde som inte ska ta slut, och hans rike ska inte förstöras.” Allt det här fick Daniel se och veta att det handlade om en avlägsen framtid, som i kung Nebukadnessars syn om bildstoden, där en liten sten kom i rullning:

”Men i de kungarnas dagar ska himlens Gud upprätta ett rike som aldrig i evighet ska gå under och vars makt inte ska överlämnas till något annat folk. Det ska krossa och göra slut på alla de andra rikena, men självt ska det bestå för evigt. Du såg ju att en sten revs loss från berget, men inte av människohänder, och att den krossade järnet, kopparn, leran, silvret och guldet” (Dan 2:44-45).

Tiden gick och Jesus kom. Därmed inträdde en ny tid. Jesus fullbordade sin jordiska gärning och därefter fick församlingen ett koncist uppdrag: “Ni är vittnen om detta” (Luk 24:48).

Från Golgata och framåt befinner vi oss i denna tid av nåd från Gud – nådatiden, en tid där vi som församling har en huvuduppgift, nämligen att sprida budskapet om Jesus. Paulus beskrev uppdraget bland annat så här:

”Detta är gott och rätt inför Gud, vår Frälsare, som vill att alla människor ska bli frälsta och komma till insikt om sanningen” (1 Tim 4:2).

Jesus har försonat världen (människorna) med Gud genom att ta vår synd på sig. Försoningen genom Jesus är det mäktigaste som någonsin ägt rum på jorden. Hela dödsriket skakade i sina grundvalar när Jesus steg ner och tog nycklarna till döden och dödsriket och befriade fångar. Segern är vunnen och den yttersta tiden har inträtt. Den tid vi lever i sedan dess är en nådatid. Här behöver vårt fokus vara att Jesus Kristus har gett oss försoningens tjänst.

Det är svårt att tyda allt som sker i tiden. Krig och oroshärdar avlöser varandra, katastrofer av skilda slag, hat, våld, orättfärdighet, förtryck, slaveri, rofferi osv. Allt det här vittnar om vilken tid vi

Hela dödsriket skakade i sina grundvalar när Jesus steg ner och tog nycklarna till döden och dödsriket och befriade fångar!

lever i. Jesus talade om tecken i naturen, om hur människor ska "tappa andan av skräck i väntan på det som ska drabba världen", och det är i sanning en beskrivning av våra dagar. Media rapporterar flitigt om allt detta. Men vi har anförtrotts något som är ännu mer angeläget att lyfta fram: Förkunna Kristus! Förkunna om försoningen! Det är ämbetet församlingen fått ifrån höjden.

Hebréerbrevets författare påminner om hur Gud på olika sätt talat genom profeterna, men att han nu "vid denna tidens slut" (Hebr 1:2) har talat till oss genom sin Son. Johannes skriver i sitt första brev: "Kära barn, den sista tiden är här" (1 Joh 2:18). Vi förstår att den yttersta tiden är den tid vi lever i, och som på olika sätt vill forma och prägla oss. Men vi hör Jesus till och har fått den helige Ande som tagit sin boning i våra liv. Lev nära Jesus och låt Kristi sinnelag forma ditt och församlingens liv. Det handlar inte om att anamma en religion eller kultur utan om att ha gemenskap med en levande person – den uppståndne Jesus Kristus.

Uppenbarelseboken

Bibelns sista bok, Uppenbarelseboken – inleds med att visa "vad som snart måste ske", och vidare: "Salig är den som läser upp och saliga de som lyssnar till profetians ord och tar vara på det som står skrivet i den, för tiden är nära." Vi ser här motsatsen till den uppmaningen Daniel fick om att försegla och gömma undan de profetiska budskapen om ändens tid. Nu handlar det om att lyssna, ta vara på och vaka. Orden som följer är uppmanande från honom som är och som var och som kommer:

> ”Se, han kommer med molnen, och varje öga ska se honom, även de som genomborrat honom. Och jordens alla stammar ska jämra sig för hans skull. Ja, amen" (Upp 1:7).

Citaten anger tonen vi möter i hela Uppenbarelseboken, det som handlar om evigheten och Jesu tillkommelse. Sista kapitlet understryker löftet om tillkommelsen genom att fyra gånger upprepa Jesu ord om att han kommer snart. Bibeln avslutas med orden: "Ja, jag kommer snart." Amen, kom Herre Jesus!

Det finns en kraft som är starkare än allt hat och alla krig som orsakas av onda människor. Vi kan inte hindra alla förödande beslut som genomförs av olika makthavare eller terrorister, men vi har ett vapen som är så mycket starkare. Kom ihåg att det var genom yttersta svaghet som Jesus vann seger över all ondska.

Det finns en profetia hos Jesaja som Jesus lyfte fram då han vid ett tillfälle kom till Nasaret i samband med att han inledde sin jordiska tjänst. Lukas evangelium återger händelsen:

> ”Så kom han till Nasaret, där han hade vuxit upp. På sabbaten gick han som han brukade till synagogan. Han reste sig för att läsa ur Skriften, och man räckte honom profeten Jesajas bokrulle. När han öppnade rullen, fann han stället där det står skrivet: Herrens Ande är över mig, för han har smort mig till att förkunna glädjens budskap för de fattiga. Han har sänt mig att utropa frihet för de fångna och syn för de blinda, att ge de förtryckta frihet och förkunna ett nådens år från Herren" (Luk 4:16-19).

Jesus avbröt läsningen där, satte sig ner och sa att Skriftens ord denna dag gått i fullbordan inför åhörarnas ögon. Budskapet är i sig en manifestation tillräcklig för oss att utgå ifrån i vårt missionsuppdrag. Vi kan mitt i denna onda värld ropa ut att ”Herrens Ande är över mig", att han har fyllt oss med sin Ande. Han har smort oss att fortsatt förkunna ett glädjens och frihetens budskap för alla människor.

Gud står emot de högmodiga men böjer sig ned till den som ödmjukar sig och har ett förkrossat hjärta. Det är ett budskap värt att leva för, till dess Herren kommer och själv avblåser vårt uppdrag i tiden genom att kalla församlingen hem till den himmelska världen.

Vi lever i nådens tid men det kommer en dag då varje människa ska stå till svars inför Gud, då han ska döma i rättfärdighet. Alla människor ska en dag böja sina knän och nödgas bekänna att Jesus Kristus är Herren, Gud Fadern till ära (Fil 2:10-11).

Gud står emot de högmodiga men böjer sig ned till den som ödmjukar sig och har ett förkrossat hjärta.

– Bibelordet förändrade mig

Melody Sundberg

Tidigare saknade Melody motivationen att läsa Bibeln. Men Jesus förändrade henne och idag brinner hon för Guds ord.

Min Bibel brukade stå i bokhyllan och samla damm. Trots att jag var kristen kunde jag inte hitta motivationen att läsa. Ibland kände jag hur Bibeln ”manade mig” att öppna den, men jag hittade alltid på någon ursäkt. Varför var det så här? Jag borde ju hungra efter att läsa Guds ord! Jag bad till Gud om att han skulle göra mig villig att läsa Bibeln.

Åren gick, och trots att jag kände mig lika omotiverad bestämde jag mig för att läsa igenom hela Bibeln. Jag läste Nya testamentet och några delar av Gamla testamentet. Ordet förändrade mig och jag blev mer brinnande för Jesus och Gud, men jag ”tvingade” mig fortfarande igenom texterna. Bibeln blev återigen liggande.

Så en dag år 2020 bestämde jag mig för att läsa igenom Johannesevangeliet. Återigen bad jag om att Gud skulle göra mig brinnande för hans Ord.

Medan jag läste började jag tänka på min man. Han är kristen sedan många år, men har aldrig kunnat läsa Bibeln på sitt eget språk. Anledningen är att han föddes döv och kommunicerar via teckenspråk. Som bekant har Bibeln många komplicerade ord, vilket kan kännas svårläst för den ovane. Även om vissa delar av Bibeln finns översatta till svenskt teckenspråk, finns det ännu inte en fullständig översättning. Att Guds ord inte finns tillgängligt på teckenspråk är en stor förlust och allvarlig situation som många döva och andra teckenspråkiga befinner sig i.

Jag ville dela med mig av Johannesevangeliets fantastiska berättelse om Jesus, och började översätta lite varje dag till teckenspråk. Vi läste igenom tre evangelier, Apostlagärningarna och några av aposteln Paulus brev. Jag har nog aldrig sett någon vara så hungrig efter Guds ord som min man. Han ”lyssnade” storögt och tog in allting som en svamp. För mig var det en stor upplevelse att få se när någon för första gången i sitt liv tog emot Bibelns berättelse.

Förändring

Samtidigt började en förändring ske i mig. För första gången i mitt liv började jag älska att läsa Bibeln. Och inte bara det – jag kände en brinnande hunger efter Guds ord. Jag upplevde ett beroende jag aldrig tidigare upplevt. Jesus hade gjort mig till en bibelläsare.

Jag bad att den helige Ande skulle öppna mina ögon så att jag verkligen förstod Skriften. Tidigare hade jag bara *läst* Bibeln, men nu började jag *studera* den. Jag slog upp de hebreiska och grekiska grundordens betydelse, läste bibelkommentarer och slukade kristen litteratur. Inte minst började jag älska

Foto: Pexels RDNE

Foto: Mikael Sundberg

Gamla testamentet, något jag tidigare tyckt varit ganska trögläst. De hebreiska Skrifterna gav mig en djupare förståelse för det nya förbundet genom Jesus.

När man läser Bibeln lär man känna Gud och Jesus, och man får veta Guds plan för människorna. Man får reda på meningen med livet. Och när vi läser Ordet sker något inom oss. I Jesajas bok säger Gud:

> ”Liksom regnet och snön faller från himlen och inte återvänder dit utan vattnar jorden så att den blir fruktbar och grönskar och ger säd till att så och bröd till att äta, så ska det vara med ordet som går ut från min mun. Det ska inte komma tillbaka till mig förgäves utan att ha gjort vad jag vill och utfört vad jag sänt det till” (Jes 55:10–11).

Guds ord leder till en förändring, som jag också såg började hända i mitt liv.

Brinnande för Jesus

Nu har det gått något år sedan den där dagen då jag bestämde mig för att läsa igenom Johannesevangeliet. Lite senare kom jag igenom min första genomläsning av Bibeln, och den gången var det inte det minsta jobbigt. Tvärt om! Jag har senare gjort en andra genomläsning, och jag känner fortfarande samma hunger att läsa Guds ord.

Bibelläsningen har förändrat mitt liv på djupet. Man brukar ju säga att en kristen blir pånyttfödd, och det är något jag upplevt med kraft det senaste året. Jag har också genomgått en helgelseprocess. I Hebreerbrevet står:

> ”Guds ord är levande och verksamt. Det är skarpare än något tveeggat svärd och genomtränger tills det skiljer själ och ande, led och märg, och det dömer över hjärtats uppsåt och tankar” (Hebr 4:12).

Jag har upplevt att Gud, på ett oerhört kraftfullt sätt, gjort förändringar i hela min personlighet och hur jag ser på världen. Jag har också fått en längtan att sprida Guds ord till andra genom att använda sociala medier. Under året startade jag hemsidan *Jesaja53.se*där jag lägger ut vittnesbörd och artiklar om Jesus. Jag kan skriva under på vad Bibeln säger om sig själv:

> ”Hela Skriften är utandad av Gud och nyttig till undervisning, tillrättavisning, upprättelse och fostran i rättfärdighet, så att gudsmänniskan blir fullt färdig, väl rustad för varje god gärning” (2 Tim 3:16-17).

Är du en bibelanalfabet?

Tyvärr är jag inte ensam om att ha varit ”bibelanalfabet”. Det finns många kristna som vänt Bibeln ryggen. Det är allvarligt, för om vi inte läser Ordet lär vi varken känna Gud eller förstår vad det är han vill säga oss. Sedan Gamla testamentets tid har Bibeln lärt oss hur vi ska leva och visat var vi ska sätta vårt fokus, och det kommer den göra till denna tidsålders slut. Jesus sade:

> ”Himmel och jord ska förgå, men mina ord ska aldrig förgå” (Matt 24:35).

Om du känner igen dig i min berättelse, kan Gud hjälpa dig få viljan att läsa Bibeln. Be till Jesus och Gud om motivation och att dina ögon ska öppnas för Skriften så att du förstår Ordet. Be om att fyllas av den helige Ande så att du blir brinnande för Guds ord! Till att börja med kan du läsa även om du inte känner motivation. Och ha tålamod – Gud kommer att hjälpa dig.

Detta vittnesbörd publicerades ursprungligen på författarens hemsida Jesaja53.se, och återges här i något förkortad form.

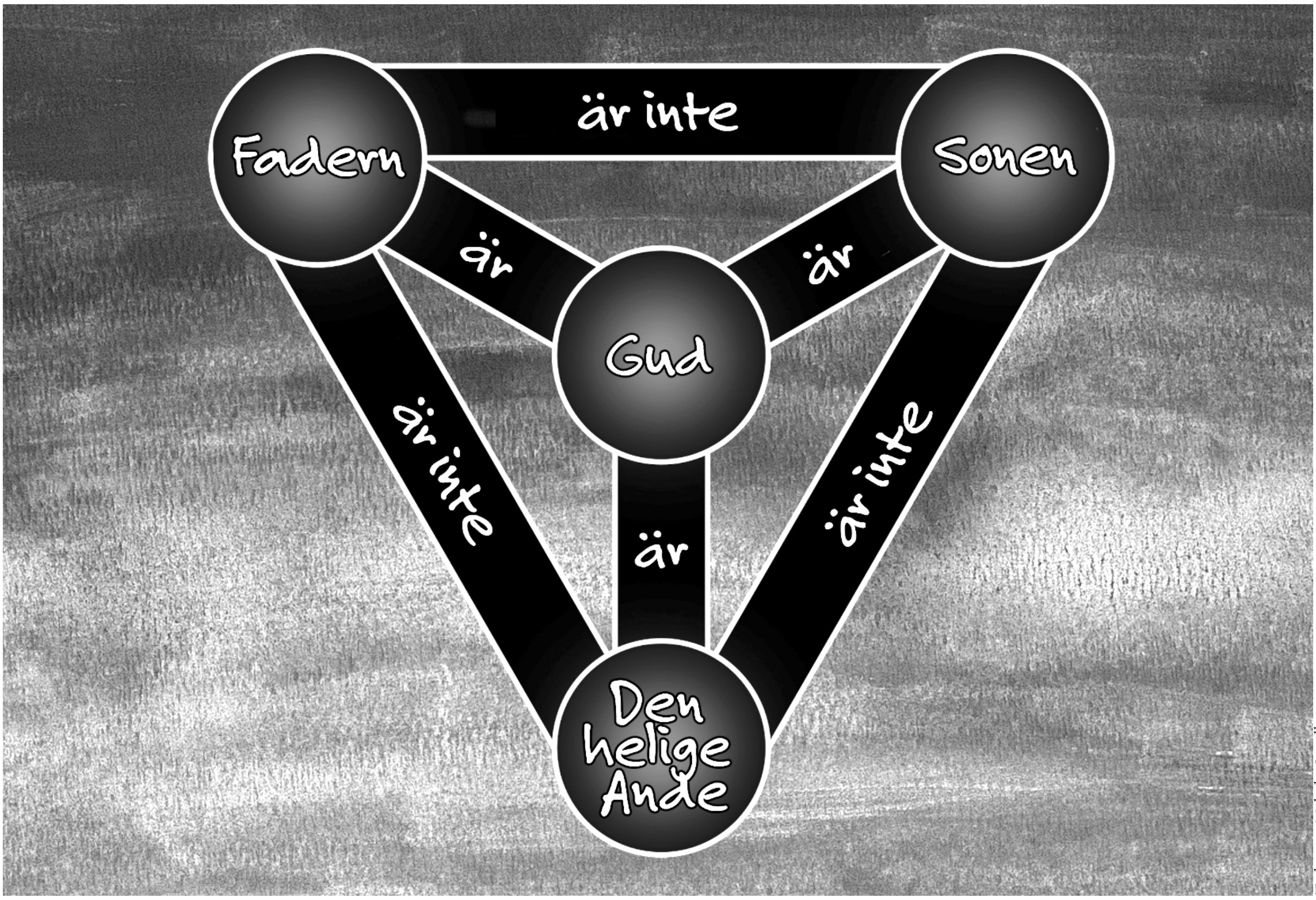

Teckning: Melody Sundberg

TREENIGHETEN
– är den biblisk?

Undervisning av Paulus Eliasson

Trots att de flesta kristna tror på Treenigheten, så vet många väldigt lite om hur den definieras, varför den är viktig, vilka alternativ som finns, eller hur den tidiga församlingen kom att använda denna term för att tala om Guds väsen.

Vad är läran om Treenigheten? Enkelt förklarat är den två påståenden:
1. Gud är ett *väsen*.
2. Denne Gud existerar som tre likställda och eviga *personer*: Fadern, Sonen och Den helige Ande.

Med ”väsen” menar vi *vad* någon är. Till exempel är jag själv en människa; det är mitt väsen (eller substans/essens). Med ”person” menar vi *vem* någon är. Själv är jag Paulus. Jag är *en* person i *ett* väsen, medan Gud är *tre* personer i *ett* väsen – eller tre ”vem” i ett ”vad”.

Att Gud är ett väsen, betyder att de tre personerna delar essens, och att deras vilja alltid är densamma. Att de är tre personer betyder att det är tre olika ”jag”, och att de gör olika saker. Exempelvis så är det Fadern som sänder Sonen till världen och inte omvänt. Det är Sonen och inte Anden som dör för mänsklighetens synder på korset. Och det är Anden som bevarar den troende tills Sonen ska komma tillbaka. Det är alltså ingen blandning eller förvirring mellan de tre personerna.

Samtidigt ska man inte förstå Treenigheten som tre åtskilda gudar som agerar oberoende av varandra. De är ett i väsen, och därför är det bara en Gud.

Är treenigheten biblisk?

Jag har hört följande påstående: ”Ordet treenighet står inte i Bibeln, och därför är treenigheten en falsk lära!” Och det är sant – alltså att ordet inte står i Bibeln. Vill du veta ett till ord som inte står i Bibeln? ”Bibeln.” Det står inte, för att det inte behövdes som ord – ”Bibeln” är det samlande ordet vi har för alla de

skrifter som är unikt inspirerade av Gud. På samma sätt är "Treenigheten" ett samlande begrepp för att systematiskt konkludera det Bibeln undervisar om Gud.

Vad säger då Bibeln om Gud? Låt oss göra några påståenden, och så stödja dem med bibeltexter:

1. Den Gud som har skapat himmel och jord, är en Gud.

"Hör, Israel! Herren vår Gud, Herren är en" (5 Mos 6:4).
"Så säger Herren, Israels Kung, och hans Återlösare, Herren Sebaot: Jag är den förste, och jag är den siste. Utom mig finns ingen Gud" (Jes 44:6).

2. Fadern är Gud

"Jesus svarade: Om jag ärar mig själv är min ära ingenting värd. Det är min Far som ärar mig, han som ni kallar er Gud" (Joh 8:54).

3. Sonen är Gud

"Ingen har någonsin sett Gud. Den Enfödde, som själv är Gud och i Faderns famn, han har gjort honom känd" (Joh 1:18).
"... medan vi väntar på det saliga hoppet: att vår store Gud och Frälsare Jesus Kristus ska träda fram i härlighet" (Tit 2:13).

4. Anden är Gud

"Herren är Anden, och där Herrens Ande är, där är frihet" (2 Kor 3:17).

Fadern, Sonen och Anden är tre olika personer

"När Jesus hade sagt detta, lyfte han blicken mot himlen och bad: "Far, stunden har kommit. Förhärliga din Son, så att Sonen kan förhärliga dig" (Joh 17:1).
(Jesus talar till Fadern, de är alltså två olika personer.)

"Han ska förhärliga mig, för han ska ta av det som är mitt och förkunna för er" (Joh 16:14).

Jesus säger här att Anden ska tala om honom, de är alltså två olika personer.

"Bedröva inte Guds helige Ande, som ni har fått som ett sigill för befrielsens dag" (Ef 4:30).

Här beskrivs Anden som en person, som har ett känsloliv, och inte bara är en kraft.

Även om treenigheten som begrepp inte nämns i Bibeln, så bekräftas allt som treenighetsläran påstår, och därför är det en biblisk lära. Dessutom nämns ofta de tre personerna i treenigheten tillsammans:

"Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn" (Matt 28:19).

"Det finns olika nådegåvor, men Anden är densamme. Det finns olika tjänster, men Herren (Jesus) är densamme. Det finns olika kraftgärningar, men Gud (Fadern) är densamme, han som verkar allt i alla" (1 Kor 12:4–6).

"Vår Herre Jesu Kristi (Sonens) nåd, Guds (Faderns) kärlek och den helige Andes gemenskap vare med er alla" (2 Kor 13:13).

Treenigheten är alltså inte ett problem eller en förvanskning av bibeltexten – Treenigheten är en lösning och en systematisering av Bibelns förkunnelse om vem Gud är.

Analogier till Treenigheten?

Jag hör ibland kristna som säger att de har en bra analogi för Treenigheten. Då är som regel mitt svar: "Nej, det har du antagligen inte". Du har kanske hört om vatten som kan uppträda i tre former (ånga, vatten och is), en person som kan ha tre roller (far, bror, make), tre ballonger som kan vara fyllda av samma luft, en kub som har tre dimensioner eller en firma som kan ha tre personer i samma chefsposition. Alla de analogierna är tyvärr dåliga – helt enkelt för att även om de fångar en del av sanningen om Treenigheten, så förvränger de andra delar, ofta så till den grad att det blir rena villoläror.

Det finns antagligen ingen bra analogi för Treenigheten – och det måste det heller inte göra. Det finns ingenting som säger att Gud måste kunna förklaras med varken ett äpple eller en isbit. Det är heller inte så svårt att komma ihåg läran

Foto: Pexels RDNE

Vatten kan uppträda som ånga, vatten eller is. Men är det en bra bild på Treenigheten?

utan någon analogi: "En Gud i tre personer." *That's it.*

100% Gud – 100% människa

När kristna säger att Jesus är Gud, så betyder inte det att Jesus bara är Gud. För när Jesus kom till jorden, född av Maria, så blev han människa. Det betyder att Jesus har två naturer – den gudomliga och den mänskliga. Så Jesus har, sedan befruktningen av Maria, två "vad" i ett "vem". Jesus är inte halvt människa och halvt Gud (som en del mytologiska figurer ofta framställs), men är till 100% Gud och till 100% människa. Detta är egentligen inte en del av läran om Treenigheten, men kallas – bara för att göra det ännu svårare – för "den hypostatiska föreningen" (det grekiska ordet *hupostasis* betyder ungefär "natur" eller "väsen").

Hur och när började den tidiga församlingen att tro på Treenigheten?

Vi har redan sett att de element som treenighetsläran består av förkunnas i Bibeln, så man kan säga att de tidiga apostlarna hade varit eniga i de två påståendena vi såg i början av artikeln. Samtidigt finns det en anledning till att uttrycket "treenighet" började användas. Man ville urskilja sig från andra typer av

forts ...

bibeltolkningar som uppstod i början av kristenhetens historia.

Den förste vi vet om som använde just ordet ”treenighet” var **Teofilos av Antiokia**, som dog ca. 183-185 e.Kr. I sin skrift *Autolykos* definierade han treenigheten som ”Gud, hans Ord och hans Visdom” (Jesus identifieras som Ordet i Johannesevangeliet 1:1, och i tidig kristendom omtalades ibland Anden som ”Guds Visdom”.)

En fresk av kyrkomötet i Nicaea år 325. Men vad hände egentligen på detta möte?

Jesu natur, och hans förhållande till Fadern var något som blev ivrigt diskuterat under den första församlingens tid, eftersom det uppstod sekteristiska rörelser som inte höll sig till den urkristna förståelsen av Guds natur.

Filosofier som **platonismen** och **gnosticismen**, som framhävde det andligas överlägsenhet mot det fysiska, satte sin prägel på många inom judisk och kristen tro. I gnosticismens kölvatten uppstod en lära som på slutet av 100-talet kom att kallas **doketismen**, som gick ut på att Jesus inte var en fysisk person, utan bara verkade som en sådan (namnet doketismen kommer från grekiskans *dokein* som betyder ”att verka som”). I verkligheten, sa man, var Jesus bara ett andligt väsen.

Andra, under ledning av **Sabellius** i början av 200-talet, hävdade att Jesus tillsammans med Fadern och Anden bara var tre olika sätt som Gud uppenbarade sig på, och att de egentligen var samma person (denna lära kallas **sabellianism** eller **modalism** efter latinets *modi*, som betyder ”modus”).

I början av 300-talet utkristalliserade sig en teologisk strid inom romarriket mellan dem som menade att Jesus var av samma väsen som Gud (som vi har hävdat ovan), och de som menade att Jesus var en skapelse av Gud – hans första och förnämsta skapelse, men ändå ett skapat väsen, skilt från Gud. Den senare synen kallas för **arianismen**, efter dess mest kände företrädare, **Arius** (256–336 e.Kr.).

År 325 e.Kr. kallade kejsaren **Konstantin den store** (272–337 e.Kr.), den första kejsaren som bekände sig till den kristna tron, till ett koncilium i Nicaea, eftersom striden hade blivit så allvarlig att den hotade splittra kristenheten. På detta möte var nästan 300 biskopar från hela Romarriket närvarande, och de diskuterade hur man bäst skulle förstå Jesu natur. Var han av samma väsen (grekiska: *homoousios*) som Fadern, eller var han bara av liknande väsen (grekiska: *homoioúsios*) som Fadern. Även om de två orden bara hade en bokstavs skillnad, så utgjorde de en stor skillnad i hur man förstod Guds natur.

Konciliet beslutade att enas om en trosbekännelse som erkände att Sonen delar natur med Fadern. Men saken var inte avgjord så enkelt, för de som stödde Arius hade fortfarande stor makt i kristenheten. Det tog många år och flera nya koncilier innan arianismen blev en marginell företeelse.

Vanliga missförstånd

Även om man kan säga att konciliet i Nicaea fattade ett beslut om en trosbekännelse som förkunnade Jesus som ett väsen med Fadern, så är det fel att säga att det var först år 325 som treenighetsläran blev offentlig lära i kristenheten. Det finns en konspirationsteori i vissa kretsar som framställer Nicaea som en komplott för att trumfa igenom en teologi som kristna tidigare aldrig trott på. Det är helt enkelt inte sant. Det är heller inte sant att kejsaren spelade en avgörande roll för vad utgången av mötet skulle bli. Det finns många historiska dokument som handlar om konciliet, och de bekräftar att detta är en senare tids efterhandskonstruktion.

Det är heller inte sant att den kristna församlingen innan Nicaea var ovetande om att Jesus är Gud. Detta hade varit förkunnelsen genom 300 år, men vid konciliet fick man möjlighet att specificera exakt vad man menade med detta.

En annan sak som jag hoppas att den här artikeln har rett ut, är att treenighetsläran inte lär ut att det finns tre gudar (som ibland muslimer anklagar kristna för), eller att de tre personerna är samma person (vilket naturligtvis är en logisk omöjlighet).

Konklusion

Treenighetsläran är en otroligt betydelsefull del av den kristna tron. Den är faktiskt så viktig att historiskt sett har detta varit en vattendelare mellan vad som kan kallas kristet eller inte. Det är därför som rörelser som Jehovas vittnen och mormonerna generellt sett inte betraktas som en del av den universella kristna församlingen.

Att förändra i undervisningen om treenigheten får konsekvenser för hur man ser på skapelsen, frälsningen och evigheten. Det får också konsekvenser för hur man tillber och lever för Gud. Det är alltså inte en teologisk petitess som man kan ha eller vara utan. Därför hoppas jag att den här artikeln har varit en hjälp att förklara denna viktiga förståelse av Guds natur.

Artikeln ovan publicerades ursprungligen på jesaja53.se och därefter på sidan omjesus.no (norska). Här redigerad av författaren för MR.

Guds kärlek

Tage Johansson

Kärleken från Gud är inte en produkt av honom. Nej, Gud ÄR kärlek. Kärleken är det största. Men det är mycket viktigt att inte ställa kärleken ensam.

> ”... att eder kärlek må allt mer och mer överflöda av kunskap och förstånd i allt” (Fil 1:9).

Guds kärlek har kommit ner till människan och blivit tillgänglig för henne genom att han sände sin Son.

> ”Därigenom har Guds kärlek blivit uppenbarad bland oss, att Gud har sänt sin enfödde Son i världen, för att vi skola leva genom honom” (1 Joh 4:9).

Gud kunde inte handla på annat sätt eftersom han älskade världen så högt. Kärleken uppenbarades i handling. Jesus drevs av denna kärlek när han av fri vilja kom för att bli vårt försoningsoffer. Han vann en rättfärdighet åt oss som vi får ta emot när vi blir födda på nytt. Detta är så stort att vi genom detta kan älska Gud tillbaka.

Människan har ett hjärta. Det är mer än bara en muskel som pumpar. Det är ett uttryck för det centrala i människans väsen. Från hjärtat utgår livet. Där börjar frälsningen. Andligt talat så tar Gud ut stenhjärtat och sätter in ett hjärta av kött. När vi upplever och tar emot Guds kärlek kan vi ge ett gensvar och börja älska honom enligt hans bud:

> ”Du skall älska Herren din Gud av allt ditt hjärta och av all din själ och allt ditt förstånd” (5 Mos 6:5).

Kärleken till honom visar sig i handling även från vår sida:

> ”Ty däri består kärleken till Gud, att vi hålla hans bud; och hans bud är inte tunga (1 Joh 5:3).

När vi blivit födda på nytt visar oss Gud på vägen, hur vi ska kunna utöva Guds kärlek. Det är inte ett tungt trälarbete utan handlar om en fri vilja och har hans kärlek som drivkraft. Hur detta utvecklas beror helt på oss själva och vad vi upplåter vårt hjärta till. Man kan hysa kärlek till många ting. Den rike ynglingen hade kärlek till sina ägodelar. Demas hade kärlek till denna tidsålders väsende. Det finns sådana som älskar vällust mer än Gud eller är penningkära. Frågan om hur det skall utvecklas hos oss handlar helt och hållet om en enda sak. Har Gud fått hela ditt hjärta? Det är den viktiga punkten. Gud vill ha hela ditt hjärta, inte bara 50 eller 70 procent. Detta är hemligheten till att människor har satt djupa spår i tiden. Vi kan till exempel nämna William Booth som genom sin helöverlåtelse till Gud blev redskapet till att hela London lyftes upp från elände och förfall och skaror blev frälsta och förvandlade. Vi kan se på Paulus liv, som i människors ögon var dåraktigt och misslyckat. Han beskriver i 2 Korintierbrevet 11:26 hur han hade det, hur han utstod faror av många slag och var överlupen av hårt arbete. Men han ser det som helt av Guds nåd att få leva så för Gud.

> ”Allt förmår jag i honom som giver mig kraft” (Fil 4:13).

Dessa människor gav Gud allt. Vill vi ge honom allt? Gud kräver inte att vi ska göra något utan honom. Vi kan göra allt, till och med offra vår kropp, men utan Guds kärlek är det av intet värde. Vi sjunger i en sång ”men utan denna kärlek är min gärning kall och död”. Men genom att ge Gud hela vårt hjärta kan vi börja uttrycka hans kärlek. Den helige Ande håller kärleken vid liv:

> ”Guds kärlek är utgjuten i våra hjärtan genom den helige Ande” (Rom 5:5).

Detta behöver ständigt underhållas och förnyas. Vi behöver ständigt möta Jesus så att han framstår levande för oss så att vi inte förlorar den första kärleken som efesierförsamlingen hade gjort.

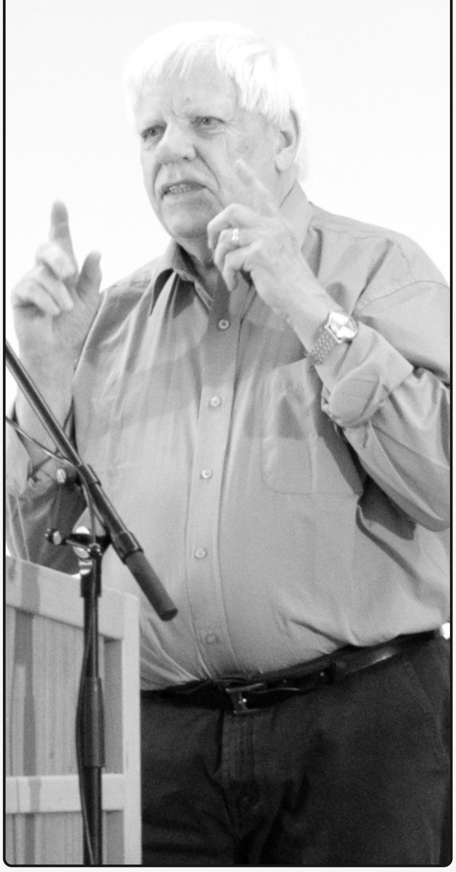

I Höga Visan kan vi läsa om hur bruden får uppleva sin brudgum (1:3, 2:4). Hon känner oerhörd hänförelse såsom vi kan göra när vi möter Jesus. Vi kan också se i Höga Visan hur denna kärleksrelation utsätts för prövningar. Ibland kommer bruden på avstånd från sin brudgum. Ibland är gemenskapen bruten, men sedan upprättas den igen och mot slutet av Höga Visan ser man hur relationen allt mer stabiliseras. Gemenskapen dem emellan blir obruten.

> ”Jag är min väns och min vän är min” (Höga Visan 6:2).

Kärleken är en oerhörd kraft. I 1 Korintierbrevet 13 kan vi läsa att den fördrager allting, den tror allting, den hoppas allting, den uthärdar allting. När vi ger hela vårt hjärta kan kärleken bära en underbar frukt i våra liv. Vi kan också utöva denna kärlek gentemot människorna. Vi kan återspegla Guds kärlek till dem. Kärleken gör oss också redo för Jesu tillkommelse.

> ”Och eder må Herren giva en allt större och mer överflödande kärlek till varandra, ja, till alla människor, en sådan kärlek som vi hava till eder, så att edra hjärtan styrkas till att vara ostraffliga i helighet inför vår Gud och Fader vid vår Herre Jesu tillkommelse, när han kommer med alla sina heliga (1Tess 3:12-13).

Vill du bli räddad?

Märta Berg Strömmare

Det ligger en man vid sidan av vägen. Han har blivit överfallen av rövare säger min Bibel. Han är plundrad på allt det han hade. Han är berövad sina kläder, sönderslagen och misshandlad. Han ligger där i diket utan förmåga att resa sig upp och ta tag i sitt liv. Det finns många människor som har det svårt. Många människor vill uppmuntra och säga: ”men ta tag i ditt liv, ryck upp dig!”

Den här mannen som ligger där, han har inga möjligheter att ta tag sitt liv. Frågan är om han överhuvudtaget ska överleva. Vi vet varifrån han kom och vart han var på väg, men jag vet inte vem han var. Hur han egentligen hade det i sitt dagliga liv, det är helt irrelevant. Helt ointressant. Det vi vet är att Jesus berättar om honom att han ligger sönderslagen i landsvägsdiket.

Men det kommer ju människor vägen fram. Det kommer en präst. Vi kan se att det är en präst, för han har de fina kläderna på sig. Manteln som talar om att han är Guds redskap här och nu. Men det verkar som att han saknar någonting, trots sin fina utstyrsel. Han saknar förmågan att se vad som finns i hans omedelbara närhet. Eller också är det så illa att han ser, men tittar åt ett annat håll för han vill inte se. Han skyndar förbi.

Ja, ja. Hoppet är väl ändå inte ute? Vi hör fotsteg av någon annan som kommer. Och det är en levit berättar min Bibel. Det är också en Guds tjänare. Han skyndar sig förbi. När det här ordet började tala till mig så fick jag en ny inblick i situationen. Jag visste ju, för jag har läst den här berättelsen många gånger, jag visste att det skulle komma en tredje person, nämligen en samarit.

Så började tankarna arbeta i mitt inre: Tänk om den här mannen som låg där slagen hade skrapat ihop det sista av krafter och stolthet som han nu kunde ha kvar i sin situation och sagt: ”Nej tack rör inte mig!” Det hade inte varit så konstigt. Därför att den mannen som kom nu, det var en samarit. Och jag utgår ifrån att mannen som ligger i landsvägsdiket är en jude. För något annat är inte berättat. Så det hade ju kunnat finnas en liten hårsmån utav, låt oss kalla det för självbevarelsedrift hos den här mannen i diket, som hade fått honom att tacka nej till ett vidrörande av en samarit.

Men han blir omhändertagen och blir placerad på en åsna, och så bär det av mot läkedom och fortsättning på livet.

Kan något gott komma från Nasaret?

Vid ett tillfälle ställs en fråga när Jesus började gå omkring och kalla människor till sig till efterföljd: Kan något gott komma ifrån Nasaret? Och frågan ska jag läsa om igen ifrån Jesaja 53.

> ”Vem trodde vår predikan? För vem var Herrens arm uppenbarad? Som en späd planta sköt han upp inför honom, som ett rotskott ur torr jord. Han hade varken skönhet eller majestät när vi såg honom, inget utseende som vi drogs till. Han var föraktad och övergiven av människor, en smärtornas man och förtrogen med lidande. Han var som en som man skyler ansiktet för, så föraktad att vi inte respekterade honom” (Jes 53:1-3).

Det är det vi har att erbjuda idag. En sådan person. En som kommer vägen fram för att lyfta den som har råkat ut för plundring och överfall. Är det du som ligger där möjligen, i dikeskanten? Är det du som har förlorat allt vad du har för att rövare har plundrat dig? Är det du som har upplevt att de som du

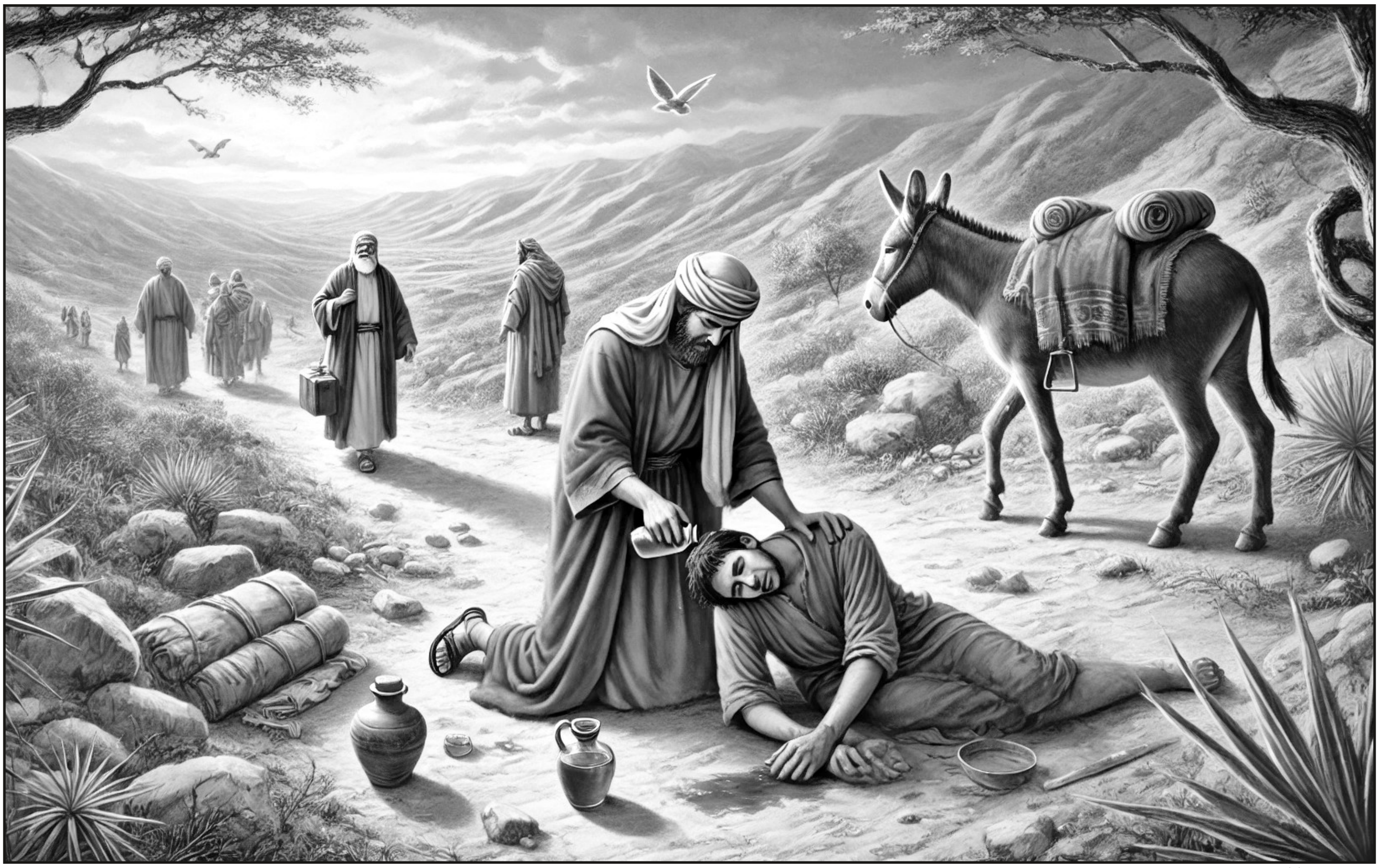

Bild: DALL-E

förväntade dig ett ingripande från, de gick förbi? Är det du som har tvingats till bitterhet, övergivenhet, ensamhet och mörker i din själ för att ingen varken kunde eller ville ta sig an dig där du ligger i ditt elände? Är det du?

Jag frågar inte efter om du tillhör en församling. Jag frågar inte efter om du kommer av en god släkt. Jag frågar bara: är det du som upplever att rövare har förstört ditt liv och du ligger skadad längs vägen? Du var på väg någonstans. Du hade ett mål i sikte. Men du kom inte längre, därför att du råkade ut för rövare.

Jag vill fråga dig allvarligt, därför att jag har drabbats av allvaret i den här texten. Jag har tänkt så här: Tänk om den här mannen hade tackat nej till hjälpen som han erbjöds? Hur kan jag säga så? Jo, jag kan säga så, därför att erfarenheten har visat mig att så har skett hundratals gånger, tusentals gånger. Människor har fått ett erbjudanden om att bli lyfta upp ur den djupa dyn, men det har inte passat, för det var fel person som kom.

Vill du ta emot?

Kan något gott komma från Nasaret? Vem trodde det som predikades? Hör du min vän, det är lätt att visa ifrån sig honom, därför att han har inget signum av den här världens goda. Det hade inte den här samariten som kom. Han var definitivt omöjlig i det här sammanhanget. Och när Jesus kom till den här jorden, då heter det om honom att inte ens hans egna tog emot honom. Han kom till sitt eget, men hans egna tog inte emot honom.

Hör du min vän, vill du tro det budskap som predikas? Vill du se bort ifrån det du tycker borde vara si eller så, och ta emot evangelium? Det finns så många röster i den här tiden som sprider sitt gift över det evangelium som är utsått. Jag vet att människor går evigt förlorade därför att andra människor sprider gift över det utsådda.

Och jag säger nu inför Herrens ansikte: Har du råd, människa, att visa ifrån dig honom som talar fast det är denne som Jesaja profeterar om; att han var så eländig så att man ville dölja sitt ansikte för honom? Man ville inte ha med honom att göra. Man hade tänkt sig någonting annat, en konung. Han var så föraktad så vi räknade honom för intet. Budskapet jag har till dig, det är HAN som var så föraktad. Varför vill jag ge honom till dig? Därför att jag vet att det finns en annan sanning än den man såg. Det finns en annan sanning än den du har hört och sett. Det finns en annan sanning. Vad är det?

Men det var våra sjukdomar han bar, våra smärtor tog han på sig medan vi såg honom som hemsökt, slagen av Gud och pinad. Han blev genomborrad för våra brott, slagen för våra synder. Straffet blev lagt på honom för att vi skulle få frid.

Du kan få frid!

Jag erbjuder dig frid du människa, var du än befinner dig, vem du än är. Frid genom Jesus Kristus. Han som dog, han som gav sitt liv, han som kom längs din väg, han finns där just nu. Och han böjer sig ner, han är inte rädd för att bli nersmutsad utav gyttjan du ligger i, hör du min vän. Han är inte förskräckt för någonting av det. Han lyfter dig upp. Det blir ingen kaross eller limousin. Det blir en åsnefärd. Han själv kom ridande på en åsna ska du veta. Åh, pris ske Gud!

Tänk att Han är vårt erbjudande. Han är vårt påskalamm. Och det du och jag har att göra, det är att ta emot honom, det är vår enda chans!

Frälst - räddad

Ingemar Blomberg

Från ateistiskt håll heter det ofta att kristna skrämmer med helvetet. Vi är alla syndare. Men evighetskonsekvensen av oförlåtna synder är fasansfull. Endast Jesu blod renar från synden och dess evighetskonsekvens. Detta är upplysningsverksamhet och inte skrämsel. Om syndaren inte är upplyst i denna fråga, hur skall han då kunna bli frälst?

Ingen har som Jesus varnat för synden och dess evighetskonsekvens. I Bergspredikan klargör Jesus, att *många* går på den väg som leder till fördärvet och *få* är de som finner vägen till livet (Matt 7:13-14). Ofta upprepas i evangelietexterna, att "där skall vara gråt och tandagnisslan".

I Lukas 13:24 säger Jesus: "Kämpen för att komma in genom den trånga porten (dörren)." Grundtextens ord för "kämpa", *agōnizesthe*, användes i klassisk grekiska bland annat i fråga om deltagande i en brottningstävling. I det antika Grekland slutade inte en sådan kamp med mindre än att förloraren dog.

Evangelietextens ord för "kämpa" betyder alltså en kamp på liv och död. Så tolkas ordet av bland andra Lars Linderoth. Exempelvis skrev han i en psalm: "För himmelen måste man kämpa, som låg man i dödskamp, det säger Guds Son."

Varför var golgatavägen nödvändig om Jesus inte uppfattat evighetsfrågan för människorna på detta sätt? Frälsningen blir ju så mycket större då man betänker vad man faktiskt är frälst ifrån.

Inför Jesu återkomst

Enligt Apostlagärningarna 1:7 kan Jesu återkomst ske när som helst. För redan frälsta gäller det att stundligen förnya förbundet med Gud. Ofrälsta måste alltid ställas inför ett omedelbart frälsningserbjudande. Detta så länge som det heter idag – Maran ata - Kom, Herre Jesus!

Känner du någon som vill ha Midnattsropet?

Informera! Tipsa om att beställa en kostnadsfri prenumeration.

Vill du vara med och sprida tidningen på din ort?

Bli komissionär! Vi sänder upp till 10 exemplar kostnadsfritt.

Vill du skriva en insändare i Midnattsropet?

Har du ett vittnesbörd, en hälsning eller något annat som du önskar få med i tidningen? Skicka in ett vittnesbörd, så publicerar vi i mån av plats.

Vill du stödja tidningen ekonomiskt?

Sänd en gåva.

Swish: 123 155 15 71 Plusgiro: 44 10 05-6

E-post: info@midnattsropet.se, **Tel:** 070 201 60 20
Postadress: Siriusvägen 4A, 175 65 Järfälla

Jesus är svaret för dagens barn och ungdomar

Carita Lindström

Glöm inte dagens barn och ungdomar. De behöver trygghet i livets alla skeenden. Jesus är svaret!

I dataåldern omges vi med ett överflöd av information som ständigt bryter tystnaden, och de egna reflektionerna uteblir. Den yngsta generationen kommer att forma framtiden och de behöver verkligen Jesus under hela skoltiden.

Så små barn som ettåringar placeras i förskolor där de indoktrineras av specialutbildad personal. De första åren i barnens liv formar personligheten utan att ta hänsyn till föräldrarnas vilja. Så fortsätter det genom hela skoltiden utan att skolan inser vilket ansvar de har för barnen. Dagens unga blir svikna och vilseledda.

För att de unga ska kunna utrustas att klara av livets prövningar och bli mer kapabla att ta hand om samhällets alla problem, måste situationen få en annan vändning än att vända Gud ryggen. Gud är Skaparen, har all makt och vet hur skapelsen fungerar. Politiker borde först be Gud om ledning innan de fattar beslut.

Jag minns min skoltid under 1950- och 60-talen. I klassrummet fanns en tramporgel och skoldagen började med psalmsång och bön. Vilken trygghet! I den andan fortsatte skoldagen. Kristendomen var ett självständigt skolämne och jag minns ännu med tacksamhet när vi fick skriva: ”Bygga upp, ej riva neder, är en kristens plikt och heder.” Den utrustningen för livet som jag fick har hjälpt mig i svåra situationer. Den har till och med räddat mitt liv mer än en gång.

Äldre generationers upplevelser av väckelserörelser får inte falla i glömska. Det som fungerade då kan fungera nu. Det gäller att frilägga tid och lyssna på till exempel mor- och farföräldrar när de berättar om den tiden. Samma evangelium gäller idag: ”Jesus Kristus är densamme i går och i dag och i evighet” (Hebr 13:8). Det är mer än nödvändigt idag med tanke på oerhörda problem i samhället, oroligheter i världen och inte minst kriminella gängs framfart.

Varför ska ettåringar gråtande ryckas från sina mammor? Även mammorna gråter. I förskolor undervisas små barn om hbtq och får lära sig att ifrågasätta om de är pojkar eller flickor. Barnen vill leka. De förstår inte och är inte mogna för sådana ämnen. Dessutom styrs deras tankar och åsikter med järnhand av förskolans personal. Det är inte bra. Det kanske finns bättre förskolor men där motarbetas den kristna friheten med regler och kontroller.

Hur mår dagens barn och ungdomar?

Många mår dåligt av stress och får som följd psykiska problem. När jag växte upp hörde jag aldrig talas om att ungdomar fick psykofarmaka eller om ungas självmord. Världens gigantiska problem läggs även på deras axlar. Utan att ha en tro på Jesus är det omöjligt att klara av den bördan. Därför uppmanar jag alla som kan be, att fokusera på barnen och ungdomarna. Då kan framtiden se ljusare ut. Låt oss sluta upp bakom dem och ge dem det de behöver inför framtiden.

Hos ingen annan finns frälsningen!

POSTTIDNING **B**
Midnattsropet
Siriusvägen 4 A
175 65 Järfälla

Scenen är satt!

Appell av Yngve Stenfelt

Scenen är satt! Scenen är satt från himmelen för att utspela sig på jorden. Men inte en teatralisk föreställning, utan som en verklighet av högsta grad. Århundradens, ja årtusendens, profetior skulle nu gå i uppfyllelse och visa på bibelordets tillförlitlighet och träffsäkerhet. Och detta på en enda dag! Himmelen skulle visa sin härlighet och Gud sin kärlek till oss människor, genom att sända oss det bästa himlen hade, sin Son Jesus Kristus. Och detta genom jungfrufödelsens under!

Också denna dag vaktade herdarna sin hjord på Betlehems ängsmarker som så ofta förr. Oväntat skulle de nu bli inkastade i världshistorien, ja mer än så – frälsningshistorien! Plötsligt öppnar sig himlen och en Herrens ängel står framför dem och Herrens härlighet kringstrålade dem. Och de grips naturligt nog av förskräckelse. Men så får de höra från ängeln:

– Var inte förskräckta, för jag har glädjebesked till er och allt folket; ”Idag har en Frälsare blivit född åt er i Davids stad, och han är Messias Herren! Och ni skall finna ett nyfött barn som ligger lindat i en krubba.”

Så får de syn på den himmelska eskorten, en stor hop av den himmelska härskaran som lovar Gud med orden: ”Ära vare Gud i höjden och frid på jorden, bland människor till vilka han har behag.”

Vilken upplevelse! Vilken härlighet! Vilken syn! Vad gör vi nu enkla herdar? Jo, vi sätter oss i rörelse för att gå och se vad Herren har kungjort för oss! Och de finner Jesus! Mångtusenden har gjort det samma, och funnit Jesus.

En Frälsare blev född åt oss! Vi som var så belastade av synden att all kontakt med Gud var bruten. Vi som levde våra korta dagar här på jorden utan att ana vad som skulle komma efteråt. Vi fick se en öppen himmel med Jesus! Därifrån kom han och dit for han, men innan dess hade han utgjutit sitt blod och givit sitt liv för oss på Golgata kors till försoning för vår synd.

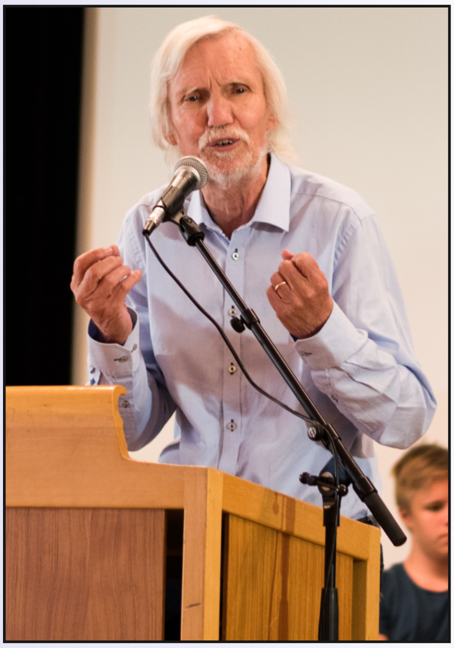

Han uppstod på tredje dagen och visade sig levande. Och livs levande blev han upptagen till himmelen och skall komma igen för att hämta dem som hör honom till och hemföra dem till Faderns hus – Himmelen! Du tillhör väl honom?

Det personliga mötet med Jesus är så viktigt! De som tog emot honom, gav han makt att bli Guds barn, åt dem som tror på hans namn och de har blivit födda på nytt av Gud. Ett helt nytt liv med ny inriktning och med det eviga livet med Jesus i himlen som mål. Det är bara han som kan garantera himlen för dig! Han är vägen, sanningen och livet och ingen kommer till Fadern utom genom honom.

Jesus är Frälsaren från människans största plåga – synden. Synden som för oss bort från Gud både här i tiden och evigheten. Han är inte långt borta från dig! Närma dig honom och han vill närma sig dig! Låt hans underbara namn – frälsarnamnet JESUS – komma över dina läppar som en uppriktig bön från ditt hjärta och han vill möta dig! Han vill ditt bästa!